

1969 மார்ச் 4]

[திரு. செ. மாதவன்]

சில சந்தர்ப்பங்களில் வேறு வகை வன்முறைச் செயல்கள் மிகுதியாக விளையாது தடுக்க, மாணவர்களது உணர்ச்சியை சமூக விரோத சக்திகள் பயன்படுத்த இடம் தராத சூழ்நிலையை உருவாக்க, சில நேரங்களில் விடுமுறை தரும்படி நேரிடுகின்றது. இவ்வகையான சந்தர்ப்பங்கள் நேரிடுவதைத் தடுக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்படும்.

தமிழக மாணவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சிறந்தவர்கள், சீரிய சிந்தனைத் திறன் படைத்தவர்கள். ஆகவே, சந்தர்ப்பவாதிகள், சமூக விரோத சக்திகள் ஆகியோரது முயற்சிகளுக்கு இடம் தராது தங்களுடைய கல்வி எதிர்கால நலன், தமிழ் நாட்டின் எதிர்கால நலன் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு அரசியல், சமுதாய, மொழிப் பிரச்சினைகளை அரசிடத்திலே, நாட்டின் தலைவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்துவிட்டு கல்வியில் தங்கள் கவனத்தை செலுத்த முயல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் மாணவர்களது நல்வாழ்வுக்கு வழி காட்ட வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள், கட்சி நலனை மறந்து மாணவர்களது எதிர்கால நல்வாழ்வையும், நாட்டின் நலனையும் கருத்தில் கொண்டு செயல்படவேண்டும். மாணவர்களுடைய உட்கூறு உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து உடனுக்குடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு மாணவர் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

DR. H. V. HANDE: While welcoming the reassuring statement which the Chief Minister made, I want elucidation on one point. A few months ago the Director of Public Instruction sent instructions to the Principals of many colleges asking them to close the colleges for a few days without consulting the Principals concerned. Though the Principals were not interested in closing the colleges, such an order was passed. He reafter at least will the Minister instruct the officers not to blindly issue a blanket order but find out from each college whether the situation warrants closure from the point of view of law and order, so that the onus will be on the Principals of the colleges.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது எந்த ஆணை என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக ஆலோசனைகள் கூறப்படுகின்றன, கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு. அவர்கள் சூழ்நிலைக்கு தக்கவாறு செயல்படுகிறார்கள். வன்முறைகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் கருத்து. நாங்கள் ஆலோசனைகள் தான் கூறுகிறோம்.

(4) 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி என் கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அலுவலில் வைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் மறைந்த முதலமைச்சரால் இவ்வரசின் மீது சாற்றப்பட்ட கொள்கைகளை இயன்ற அளவு நிறைவேற்ற முயல்வோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள், காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களின் - கொள்கை வழி நடப்போம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். மக்களும் இந்த மாமன்றமும் அறிந்தவரையில், காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் மிகவும் உறுதியாக ஒரு கொள்கையைப் கடைப்பிடித்து வந்தார். அது

பேரது விவாதம்

[திரு. டி. மார்டின்]

[1969 மார்ச் 4]

தனது அமைச்சரவையை விரிவுபடுத்தாமலும், அதிலும் முக்கியமாக பணக்காரர்களை, ஆலை அரசர்களை, தொழில் அதிபர்களை தன் அமைச்சரவையில் சேர்க்காமலும், சேர்க்குமாறு பலமுனைகளிலிருந்தும் வந்த நிர்ப்பந்தங்களையெல்லாம் உறுதியோடு சமாளித்து, உயிர் உடலில் இருக்கும் வரைக்கும் அந்தக் கொள்கைக்காகப் போராடினார்கள். ஆகவே, காலஞ் சென்ற முதலமைச்சர் அண்ணாதுரை அவர்களின் கொள்கைகளில் எந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற அல்லது அதிவேகமாகப் பிரபல தொழில் அதிபர், பணக்காரர், ஸ்திர்வகுண்டம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர், மாண்புமிகு திரு. ஆதித்தன் அவர்களுக்கு கூட்டுறவு அமைச்சர் பதவி கொடுக்கப் பட்டது என்பதை நானும், இந்த மன்றமும், அறிய ஆவலோடு இருக்கிறது. அல்லது மாஸிலில் மனோகரிகளின் கூந்தலில் கொஞ்சிக் குலவிய மலர் இரவிலே கசங்கிவிட்டால் காலையில் வீசியெறியப்படுகிறது குப்பையில். மாஸிலில் மதுரமாக இருந்த பால் இரவிலே திரிந்து விட்டால் காலையில் சாக்கடைபைச் சேருகின்றது. அதுபோல, காலஞ் சென்ற முதலமைச்சரின் கொள்கைகள் தூக்கி எறியப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசும்போது, என்னைக் குறிப்பிட்டு ஆலை முதலாளி என்றார்கள் எந்த ஆலைக்கு முதலாளி என்பதைத் தெரிவிப்பாரா?

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆலை முதலாளி என்று சொல்லவில்லை. பிரபல பணக்காரர் என்றுதான் சொன்னேன். பிரபல பணக்காரர் ஆகிய இவர்களை அமைச்சரவையில் சேர்த்திருக்கிறார்களே, அது எந்தக் கொள்கையில் என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தன் : மீண்டும், மீண்டும் இந்த உறுப்பினர் அவர்கள் என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தன்னிலை விளக்கமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆலை அதிபர் என்று சொல்லவில்லை என்கிறார், பேரவைக் குறிப்பில் அப்படி இருந்தால், அதை அவர் நிச்சயமாக வாபஸ் பெற வேண்டும். இல்லை என்றால், எந்த ஆலைக்கு அதிபர் என்று தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆலை அதிபர் என்று சொல்லவில்லை என்கிறார். பணக்காரர் என்றுதான் சொன்னேன் என்கிறார்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அமைச்சரவையைக் கேட்பது என்னவென்றால், காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரையின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்லும்போது, இவ்வளவு பணக்காரருக்கு அமைச்சரவையில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்று மக்கள் மன்றத்தில் கேட்கிறார்கள். இவர்களை எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்றும் சந்தேகம் கொள்கிறார்கள்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் பாதிச்சம்பளம், அதாவது ரூ. 500 தான் சம்பளமாக வாங்குகிறார்கள். ஆனால், அமைச்சர்களின் வகையில் 1966-67-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில், செலவானது ரூ. 6,44,000. 1967-68-ல் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அந்த வகையில் செலவானது ரூ. 10,08,000. அதே வகையில் 1968-69-ல் செலவு ரூ. 11,99,000. தி.மு.க. ஆட்சியில் பிரயாணப் படியும் மற்ற படியும் என்ற வகையில் 1967-68-ல் செலவானது ரூ. 2,29,726. 1968-69-ல் தி.மு.க. ஆட்சியில் அந்த படிச் செலவு ரூ. 3,23,000. மேலும், மருத்துவச் துறையில், நோயாளிகளுக்கு உணவு என்ற வகையில் 1967-68-ல் செலவு ரூ. 88,12,783. ஆனால் 1969-70-ல் தி.மு.க. ஆட்சியில் ஒதுக்கீடு செலவு ரூ. 78 லட்சம் தான். நோயாளிகளைப் பட்டினி போட்டுவிடுவார்களோ என்னவோ? தொத்து நோய்களுக்கு என்று 1967-68-ல் ரூ. 78 லட்சமும், 1969-70-ல் ஏராளமாகத் தொத்து

1969 மார்ச் 4]

[திரு. டி. மார்டின்]

நோய்கள் பரவியிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 9 லட்சம் தான். நோயாளிகளுக்கு மருந்து, மருத்துவ மனை, லினன் போன்ற தேவைகளுக்கு 1967-68-ல் ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 1,26,30,000. ஆனால் அதே வகைக்கு 1969-70-ல், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை ரூ. 1,14,00,000. அந்த வகையில் குறைவு ரூ. 12 லட்சம். பிரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு 1967-68-க்கும், 1969-70-க்கும் வித்தியாசம் இருந்து, மருந்துக்கு மட்டுமே ரூ. 82,000 குறைவாக இருக்கிறது.

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 1966-67-ல் ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 79,48,000. இன்றைக்கு 1969-70-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 73 லட்சம் தான். இந்த வகையில் ரூ. 6 லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத்தில், பாதுகாத்தலும், பழுது பார்த்தலும் என்ற வகையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 1966-67-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 25,42,000, ஆனால் இப்பொழுது 1969-70-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 19,50,000. இந்த வகையில் குறைவு. சிறைச்சாலையிலுள்ள கைதிகளுக்கு மருத்துவம், சுகாதாரம் என்ற வகைக்கு 1967-68-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 4.76 லட்சம். ஆனால் 1969-70-ல் ரூ. 4,40,000 தான். அதிலும் ரூ. 36,000 குறைவு.

ஊர்வலங்களை ஒழுங்குபடுத்தவும், கூட்டங்களைக் கூட்டுப்படுத்தவும் குதிரைப் படை மிகவும் முக்கியமான தேவை. அதற்கு 1967-68-ல் ஒதுக்கியது ரூ. 1,23,037. ஆனால் 1969-70-ல் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 1,10,000. அந்த வகையில் ரூ. 13,037 குறைவு. குதிரைகளைப் பட்டினி போட்டுவிடுவார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அரசு தமிழர் படையை நம்பி இருப்பதால் குதிரைப் படையைப் பட்டினி போட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

பி.யு.சி. வகுப்பில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஃபீஸ் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றதை ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் கைதட்டி வரவேற்றார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு உண்மையை மறந்துவிட்டார்கள். கடந்த ஆண்டு பி.யு.சி. வகுப்பில் கல்விச் சலுகை பெற்ற மாணவர்களின் கதி என்ன? தொடர்ந்து பட்டப் படிப்பு அவர்கள் படிக்க வசதி செய்யப்படவில்லை. பி.யு.சி. படிப்புக்கே அவர்களுக்கு அரசு உதவி தேவை என்றால், மேல்படிப்புக்கு வேண்டாமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு பெரிய பஞ்சத்திற்கான அபாய அறிவிப்பாக இருப்பதைக் கண்டு மக்கள் கலக்கமுற்று இருக்கின்றனர். வெளிச் சந்தையில் அரிசி விலை இன்று திடீர் என்று ஏறியிருக்கிறது. பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட என்னுடைய தொகுதியாகிய சாத்தாங்குளம் தொகுதியில் நிதி அமைச்சர் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போனார் என்று கேள்விப்பட்டேன். அவர் அங்கேயும் துயர் தணிப்புக்கான சிறிய மராமத்து வேலைகளையாவது செய்ய உத்தரவு இடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மேலும், பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில், தண்டவன் காடு, மாசூர் தண்டப்பத்து, காலண்ட் குடியிருப்பு, செட்டியாபத்து, கீழ் நடுவக்குறிச்சி, மேல் நடுவக்குறிச்சி, தட்டார் மடம், கருங்கடல் அரகூர், சவேரியார்புரம், கொம்பங்குளம் போன்ற பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. 10 சத விதிக் லாபம் என்ற முறையைக் கடைப்பிடித்து திட்டங்கள் தள்ளிப் போடப்படுகின்றன. பஞ்சப் பகுதியில் இந்த 10 சதவிதிக் லாபத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கக் கூடிய வகையில் செயல்படவேண்டும்.

மணிமுத்தாறு தண்ணீரில் வீணாகின்ற தண்ணீரைக் கொண்டு உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கே அதற்காக தண்டத் தீர்வை விதித்து உணவு உற்பத்தியை பாதிக்கும் அளவில் செய்யப்படுகிறது.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1969 மார்ச் 4]

சு.ப.
10-30

மேலும் மணிமுத்தாறு தண்ணீரால் எந்தவிதமான பயனையும் அடையாத நிலங்களுக்கு “அபிவிருத்தி வரி” என்கிற பெயரால் தண்டத் தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். பள்ளம்பாறை கிராமம், பண்ணைப்பத்து குளம் ஆயக்கட்டு பகுதியிலுள்ள நிலங்கள் இந்தத் தண்ணீரை உபயோகப் படுத்துவதில்லை. இருந்தாலும் அபிவிருத்தி வரியை வசூலிக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அபிவிருத்தி வரியை எத்தனை ஆண்டுகளாக வசூலித்து வருகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

திரு. டி. மார்டின் : நடப்பு ஆண்டில் 15-2-1969-லிருந்து வசூலித் திருப்பதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளின் பேரில் ஜவவளவு அக்கறை காட்டுகூடிய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, வரி விதிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போடுவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கலாமா?

அடுத்தபடியாக, “சம்பளக் கமிஷன்” அமைப்பதுபற்றி கார்ப்பொரேஷன் தேர்தலுக்கு முன்பே பேசப்பட்டது. அது இப்போது என்னவாயிற்று என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அது வருமோ, வராதோ என்ற நிலையில் இருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பளக் கமிஷன் வரும் வரும் என்று ஆசையோடு காத்திருந்து, பெருத்த ஏமாற்றத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, குதிரைப் பந்தயம் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கின்ற நேரத்திலே, “குதிரைகளும் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன, குதிரை பந்தயமும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது” என்ற பதில்தான் கிடைக்கும் நிலை இருந்து வருகிறது. குதிரைப் பந்தயம், லாட்டரிச் சீட்டு போன்றவைகள் எல்லாம் மக்களின் மத்தியில் உழைப்பு மனப்பான்மையைக் கெடுத்து வருகிறது என்று பல பெரியோர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். முதலில் லாட்டரிச் சீட்டிற்கு அமோக வரவேற்பு இருந்தது. தற்போது மக்களுக்கு லாட்டரிச்சீட்டில் வெறுப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. ஏதாவது பாத்திரச் சீட்டில் சேர்ந்தாலாவது, சீட்டு முடிந்ததும் பாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த லாட்டரிச் சீட்டில் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை என்று பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து வெளிவந்த அநேக சீரிஸ்கள் விற்காமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்து, லாட்டரிச்சீட்டு விற்பனையை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மக்கள் அதை விரும்பாமல், மக்களுடைய ஆதரவு அதற்கு இல்லாமல் போய்விட்டபிறகு, அதை நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் அரசுக்கு இல்லையென்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா?

திரு. டி. மார்டின் : மக்களுடைய கருத்தை அரசினர் போற்ற மாட்டார்கள். மக்களே அந்த நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துமுன்னமே அரசே நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்லதல்லவா? பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக, அரசு ஊழியர்களுக்கு, அரசிதழ் பதிவு பெருதவர்களுக்கு மெடிகல் அலவன்ஸ் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசுப் பணியாளர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து மெடிகல் அலவன்ஸ் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உயர்நீதி மன்றத்தில் பணிபுரிபவர்கள் தங்களுக்கு “செக்ரடேரியட் ஸ்கேல் ஆஃப் பே” தரப்பட வேண்டுமென்று நீண்ட நாளாக கோரிக்கை விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசினர் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இது நீண்ட நாட்களாக இருந்துவரும் கோரிக்கை யாகும்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்டம் தொகுதியில் சாயர்புரத்தில் எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவரான திரு. காமராஜ்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. டி. மார்டின்]

அவர்களின் பெயரால் ஒரு மன்றமே இருக்கிறது. அந்த மன்றத்தைத் தாக்கிச் சேதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வன்முறைக்கு வித்தாக இருக்கக் கூடிய எந்தச் செயலையும் இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக வெறுக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் தடுத்தது, குற்றவாளிகளைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு திருச்செந்தூரிலும் இது போன்ற ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அரசினர் இதுபற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மற்றவர்களைத் தாக்குவதும், மன்றங்களைத் தாக்குவதும் நடைபெற்றால் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நடைபெற முடியாது. “ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்போம்” என்று சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும் எந்தக் காரியங்களும் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, உடனே எடுத்து குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நல்லனவற்றையெல்லாம் நாம் பாராட்ட, நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள வரவுசெலவுத் திட்டத்தையும், அவர் ஆற்றிய உரையையும் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன், திரும்பத் திரும்பப் படித்துப் பார்த்தேன். திராவிடப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இந்திய அரசு இழைத்துவரும் துரோகப் படலத்தின் தொடர் கதையைத் தான் நான் கண்டேன். உடனே அமெரிக்க ஐதாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, கென்னடி பதவி ஏற்று, முதன்முதலில் ஆற்றிய உரைதான் என் நினைவிற்கு வந்தது.

“The prospect would not be easy. All this will not be finished in the first hundred days. Nor will it be finished in the first thousand days, nor in the life of this administration, nor even perhaps in our lifetime on this planet. But let us begin.”

“ஒளிமயமான எதிர்காலம் எளிதல்ல. இவைகளெல்லாம் 100 நாட்களில் முடியாமல் போகலாம். 1,000 நாட்களில் முடியாமல் போகலாம். நமது நிர்வாக காலத்திலேயே முடியாமல் போகலாம். நமது வாழ்நாளிலேயே முடியாமல் போகலாம். ஆனாலும், இன்றே ஆரம்பியுங்கள். நல்லனவற்றை உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும். எப்பொழுது முடியும் என்று இருப்பதைவிட இப்பொழுதே துவங்கு” என்பதுதான் கருத்தாகும்.

வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்திடம் நிதி ஒதுக்கீடு கேட்டு, நமது அமைச்சர் அவர்கள் காரணங்களைக் காட்டினார்கள், விளக்கங்களைக் கொடுத்தார்கள். அதற்கும் மேலாக மிகப் பணிவுடன், “எங்களின் இந்த மிக நியாயமான, எளிய வேண்டுகோள் ஏற்கப்படுமென்ற நம்பிக்கையில் வரவுசெலவுத் திட்டம் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் நம்புகிறோம்; ஆனால் நம்பிக்கைக்குரியவர்களையா? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது, நாமும் திட்டமிட்டோம், கேட்டோம், நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 80 கோடி ரூபாய், ஆனால் நமக்குக் கிடைத்தது 30 கோடி ரூபாய்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது. நாமும் திட்டம் போட்டோம். கேட்டோம், நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 188 கோடி ரூபாய், நமக்குக் கிடைத்தது 102 கோடி ரூபாய்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது. நாமும் திட்டமிட்டோம். கேட்டோம், நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 340 கோடி ரூபாய், நமக்குக் கிடைத்தது 186 கோடி ரூபாய்தான்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டோம். கொடுப்பதாகச் சொல்லி, நமக்குக் கொடுக்காதது 3 கோடி ரூபாய்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரானது. நாமும் திட்டம் போட்டோம். கேட்டோம். நம்பினோம். திட்டமிடப்பட்டது 624 கோடி ரூபாய், நமக்குக் கிடைத்தது 201 கோடி ரூபாய்.

இந்திய அரசிடம் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமா? பணம் இல்லையா? அல்லது மனம் இல்லையா? பணம் உண்டு; மனம்தான் இல்லை.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகலை நமக்கு அளித்துள்ளார்கள். 31-பக்கம் அளித்துள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பாருங்கள்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 332 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழக அரசுக்குக் கிடைத்தது 36 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 10.8 சதவீதம்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,058 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 95 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 9 சதவீதம்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2,515.3 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 186.8 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 7.4 சதவீதம்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1966-ல் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 3,571 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 250 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 7 சதவீதம்.

ஆனால் இன்றைக்கு நான்காவது திட்டம் போடப்படும் என்று கூறி, அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 3,500 கோடி ரூபாய். இதில் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 201 கோடி ரூபாய். ஆக, இது மொத்தத்தில் 5.8 சதவீதம். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தமிழ்நாட்டுக்கு 10.8 சதவீத தொகை கிடைத்திருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்திலே இவர்களுடைய வருவாய் பெருகியிருக்கின்ற நேரத்திலே, 1,100 கோடி ரூபாய் வரியாக வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைத்தது 5.8 சதவீத அளவுக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது “கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான” கதையாகி விட்டது என்று பாமர மக்கள் சொல்வார்களே, அந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டது. நிறைவேற்றினோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்த பிறகும் அன்றைய தினம் 4½ லட்சம் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு செய்து தரமுடியவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்தவுடன் வேலை கிடைக்காதவர்களின் எண்ணிக்கை 7½ லட்சம் பேர். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்ததும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் பெருகியது. இதன் காரணமாக வேலை கிடைக்காதவர்களின் எண்ணிக்கை 11 லட்சமாக உயர்ந்தது. காங்கிரஸ் கட்சி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறதே, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்ட பிறகும் வேலை கிடைக்காதவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. திரு. காமராஜர் அவர்களே இதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பின்னரும் 11 லட்சம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதிக அளவில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைக் கேட்கிறோம். நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது அதிக மான் அளவில். இன்னும் ஐந்தாண்டுகளிலே கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் படித்த மக்களுக்கு வேலை தரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். ஆனால் திட்டம் போட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறோம். வேலையில்லாத திண்டாட்டம்தான் ஒழிக்கப்படவில்லை. திரு. காமராஜ் அவர்கள் நாகர்கோவிலில் நடந்த கூட்டத்தில் பேசியதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

“வேலையில்லாதத் திண்டாட்டம் பெருகிவிட்டது. படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் அலைகிறார்கள். படித்த இளைஞர்கள் வேலை கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் புரட்சிதான் ஏற்படும்” என்று நாகர்கோயில் மக்களுக்கு நன்கு தெரிவிக்கும் கூட்டத்தில் திரு. காமராஜ் அவர்களே பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைக்கு யார் காரணம்? வேலையில்லாதத் திண்டாட்டத்திற்கு யார் காரணம்? வறுமையை, வாட்டத்தைப் போக்காததற்கு யார் காரணம்? புரட்சிக்கு வித்தூற்றுவதற்கு யார் காரணம்? இதை மக்களிடம் தெளிவாகத் தெரிவிக்க உங்களால் முடியவில்லை. காரணம் காமராசருக்குத் தெரியாது என்பது அல்ல. வடவரின் ஏகாதிபत्य வெறிப்பிடித்த போக்குதான் காரணம். கண்டிக்கத் தெரியும் இல்லை, அவர்களுடைய கங்காளிகள் தான் இங்குள்ள காங்கிரஸ் கட்சி, என்பதால் நிலைக் கண்ணீர் வடித்தால் மக்கள் விட்டுவிடுவார்களா? இதுபற்றி எல்லாம் மக்களுக்கு புள்ளி விவரங்களை எடுத்துச் சொல்ல தமிழக அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மிக அதிகமான அளவில் வரிப்போட்டு வசூலிக்கும் பணத்தைக்கொண்டு வடவர் அரசு செய்யும் கேவிலைச் செலவுகள் ஒன்று, இரண்டா? இங்கே ஒரு கல்வித்துறை-பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டு. ஆகவே கல்வித்துறை அங்கேயும் ஒரு கல்வித்துறை-அங்கே கல்வித்துறை உண்டு. பள்ளிக்கூடங்கள் தேவை. இங்கே வேளாண்மைத்துறை-இங்கே நிலமுண்டு. ஆகவே வேளாண்மைத் துறை அங்கேயும் வேளாண்மைத்துறை அங்கே துறை உண்டு, துறைத்தனம் செய்ய. இங்கேயும் கால்நடைப் பண்ணைகள்-அவர்களுக்கும் தனி கால்நடைப் பண்ணைகள். இங்கேயும் கூட்டுறவு அமைச்சர் அங்கேயும் கூட்டுறவு அமைச்சர் நாம் சுற்றுலா மாளிகை அமைப்போம்-பொதுப் பணித்துறையின்கீழ் நம்முடைய சுற்றுலா மாளிக்கைக்குப் பக்கத்திலேயே அவர்களும் சுற்றுலாமாளிகை அமைப்பார்கள்-பொதுப்பணித்துறையின்கீழ். ஏன் இந்த இரட்டை ஆட்சி என்று “why this duplication?” என்று நாமல்ல ஆந்திர முதல் அமைச்சர் பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரேதான் கண்டித்திருக்கிறார்கள். இப்படி மத்திய வடவர் அரசு தங்களுடைய மிக அதிகமான வருவாயை ஒழுங்காகச் செலவிடுவதமில்லை. நாம் கேட்டது இந்தவதும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட இமிந்த ஊதாரித்தனம் வளர்ந்துகொண்டே போனால் Dog in the manger policy நம்முடைய நாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று கணக்கிட்டுப்பார்க்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமே அல்ல, நல்லதுதான் செய்யாமல் விடுகிறார்கள் என்றால், கெட்டதாவது செய்யாமல் விடுகிறார்கள் என்றால் அதுவும் இல்லை. அவர்கள் செய்து வருகிற கேடுகளுக்கு ஏராளமான சான்றுகளைக் கொடுக்கலாம். கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் என்ன என்ன கேடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இப்போது சொல்லவில்லை. நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த 2 வருட ஆண்டுகளில் மட்டும்-நாம் வெல்லத்திற்குத் தடை விதித்தோம். தடை உத்தரவை ரத்து செய்தது இந்திய அரசு வடவருக்காக. பருப்பு வகைகள் வேண்டாமென்று கேட்டோம். தடையை விதித்தது இந்திய அரசு, வடவருக்காக. கோதுமைக்குச் சலுகை, அரிசிக்கு இல்லை. திங்கட்கிழமை பட்டினியை ரத்து செய்தோம் நாம். அதைச் செய்ய உமக்கேது உரிமை என்றனர் அவர்கள். பத்து கோடி தாருங்கள் என்றார் அண்ணா, உலைவு உற்பத்தியைப் பெருக்க: ஒரு காசு கூட இல்லை என்றனர் நாம் எல்லாம் வெறுக்க. இந்தி மொழியைப் புகுத்தினார்கள் வடவர் ஆதிக்கம் நிலைக்க. ஆங்கிலத்தை அகற்றுகிறார்கள் நம்மை எல்லாம் ஒழிக்க என்.சி.சி. யில் இந்தி ஆணைச் சொற்களைக் கொண்டு வந்தார்கள் வடவர் ஆதிக்கம் நிலைக்க. அதை எதிர்த்த தமிழக அரசு, முயற்சிக்கிறார்கள் கலைக்க. அகில இந்திய சர்வீஸ் வேண்டாம் என்கிறோம். அடிமைப்படுத்த அது ஒன்றே வழி என அதிகப்படுத்துகிறார்கள். சட்டம் அமைதி காத்தல் நமது தனி அரிமை என்கிறோம் நாம். சட்டம் கொண்டு மத்திய போலீஸ் அமைக்கிறார்கள் அவர்கள். நமக்கென உண்டு ஒரு ரகசிய போலீஸ், அது போதாதா என்கிறோம் நாம். இல்லை, இல்லை-உங்களை நம்பமாட்டோம் என்பதுபோல் அவர்களும் இரகசியப் போலீஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

தப் பிரச்சினையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டாலும் நான் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய உண்மையான உணர்வை அறிந்துகொள்ளாமல் நாம் எவ்வளவு தூரம் அவர்களை நம்மினாலும் அவர்கள் நம்மை நம்பத் தயாராய் இல்லை. இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக பட்டமளிப்பு விழாவில் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். “ஒற்றுமை ஒருமைப்பாடு என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டே நாட்டின் ஒரு பகுதியினரை மற்றொரு பகுதியினர் அடிமைகளாக, குத்தகைக்காரர்களாக ஆக்கிடும் கொடுமைக்கு சிறிதும் இடங்கொடோம். துப்புரவு கெட்ட கேளிக்கை குதியாட்டங்களுக்கு துணை நின்றுிடோம். அடிமைப்படுத்திடும் சூதாட்டத்தில் பங்குகொண்டிடவே மாட்டோம் என்பதனைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறிவிடுகிறேன்” என்பதாக எவ்வளவு தூரம் மனம் புண்பட்டு அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். இப்பொழுது புரிகிறதா, ஏன் திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள் என்பது? திராவிடப் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்வே பிரிவினையில்தான் அபவிசியுள்ளது என்னும் உணர்வு நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வருகிறது. புண்ணுக்குப் புணுகு தடவிப் பயன் இல்லை.

1957-58-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பதிலளித்துப் பேசுகையில் அன்றைய நிதி அமைச்சர் இன்றைய காங்கிரஸ் தலைவர் சி. சுப்பிரமணியம் பேசுகையில் திராவிடநாடு பிரிவினையைப் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒத்திப்போடுங்கள் என்றார்.

1957-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதி பேசுகையில் “முன்னேற்றத் திட்டங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தார் நமக்குப் பாகுபாடு செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் நம்மை வேறுவிதமாகக் கருதுகிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய முன்னேற்றம் தாமஸ்தான் ஏற்படவில்லை என்று உணர்வோமரானால், அப்போது நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று இயக்கத்தைக் கிளப்பலாம்” என்று சொன்னார். அவர் குறிப்பிட்ட பத்து ஆண்டுகளும் முடிந்துவிட்டன. நாடு முன்னேற்றவில்லை என்று காடராசர் அவர்களது கட்சியின் பெருந்தலைவர் இன்றையதினம் ஊர் ஊராகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால் உண்ண உணவு இல்லை, இருக்க இடமில்லை, உடுக்கத் துணி இல்லை, எந்தப் பிரச்சினைகளுண்டு திரவிலலை என்பதாகச் சொல்லி வருகிற காடராசருடன் சேர்ந்து கொண்டு திரு. சுப்பிரமணியம் நாட்டுப் பிரிவினை கேட்கத் தயார்தானா? நாங்கள் பிரிவினைக் குரலை எழுப்ப வேண்டுமென்று தூத்திருக்கத் தேவையில்லை, அவர்களே கிளப்பு வதாகச் சொன்னார்களே, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவர் எப்போது கிளப்பப் போகிறார்கள்? கிளப்பத் தயார்தானா என்று கேட்டு ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1924-இல் கோகநாடாவில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் வங்காளிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர் என்றவுடன் தேசபந்து சித்தராஞ்சந்தாஸ் கூறினார்.

“Is Bengal untouchable? Will you deny the right of a citizen on a vital question? If you do that, Bengal can take care of itself.”

இதே உணர்வுடன்தான் நான் சொல்லுகிறேன். திருமபத் திருமப இதற்குக் கொடுமையை மத்திய அரசு நமக்கு இழைத்து வருவார்களானால், நம்மை இரண்டாந்தர குடிமகனுக்கும் முயற்சியில் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமையில் இயங்கும் மத்திய அரசு முயற்சித்தால் அதே உணர்வுடன் நான் சொல்கிறேன்:

“Are Dravidians untouchables? If you treat them like that, they will take care of themselves.”

என்ற நிலை வெகு விரைவில் ஏற்பட்டுவிடும். நாம் மத்திய அரசினிடம் மன்றாடத் தேவையில்லை. போரிடத் தேவை யில்லை. நியாயமாக கொடுக்க

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

வேண்டிய பணத்தொகை மட்டும் அல்ல. அதிகமான அதிகாரங்களைப் பெற்றால்தான் இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, வறுமையைப் போக்க, வளத்தை உண்டாக்க நம்மால் உறுதியாகச் செயல் பட முடியும். இதற்கான முயற்சிகளை தமிழக அரசு மேற்கொண்டு நல்ல பலனைப் பெற வேண்டுமென்று கோரி என்னுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்—சற்றேகுறைய 20 கோடி பற்றாக்குறைய வரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். நிறைவு செய்ய முடியாத நிதிக்கமிஷன் சிபாரிசுகளின்படி மத்திய அரசிடமிருந்து உதவிகளை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். எதிர்பார்க்கும் அளவு நிதி கிடைக்குமா, கிடைக்காது என்பது முன்கூட்டியே சொல்லக் கூடிய விஷயம் அல்ல. ஓரளவு கிடைக்கலாம். மேலும் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம். அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு சென்ற ஆண்டுக்கீழ் போன்றே இந்த ஆண்டும் விற்பனை வரியையோ, விவசாய வருமான வரியையோ உபரி காணும்படி மாற்றி அமைக்க முயற்சிக்குக் கூடாது. வரி போடத்தான் வேண்டுமென்றால் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களை விட்டுவிட வேண்டும். தாங்கக்கூடியவர்களுக்கு வேண்டுமானால் போடலாம். விற்பனை வரி, தொழிலவரி, விவசாய வருமான வரி என்று இப்படிப்பட்டவைகளை மேலும் உயர்த்துவது நம் மக்களைக் கசக்கிப் பிழிவதாக இருக்கும். இரண்டு திணைகளுக்கு முன் சாதேச மித்திரன் பத்திரிகையில் மத்திய பட்ஜெட்டைப் பற்றிய கார்ட்டு இருந்தது. “பிழிசல், சாரை” என்பது ஆயர்வேத மருத்துவ சிசுச்சையோடு நிற்கட்டும். விவசாய வரி, பம்பு செட்டு வரி, உரத்தின் மீது வரி என்பது எல்லாம் அடித்தளத்தில் இருக்கிற விவசாய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். மத்திய சர்க்காரோடு போராடி அந்த வரிகளை நீக்குவதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அதற்காக தீவிரமாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, அடித்தளத்தில் உள்ள சிறு நிலக்கிழார்களுக்கு—பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பது வரிகள் இல்லாத நிலைமை வேண்டும். விவசாயத்திலே நாம் ஒரு புரட்சியை எதிர்பார்க்கிறோம். அந்தப் புரட்சியை “கிரீன் ரெவல்யூஷன்”, “பச்சை புரட்சி” என்று சித்தரிக்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப் பச்சென்று பயிர்கள் விளைந்து உணவுப் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு புரட்சி வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதற்காக விரிய விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் எத்தனையோ நாம் டன் கணக்கிலே இருக்குமதி செய்கிறோம். அதற்காகச் செலவுகள் கொடுக்கிறோம். இப்படி யெல்லாம் விவசாய தொழில் வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறபோது அது புரட்சிகரமாக முன்னேறுகிறது. ஆனால், இந்தப் புரட்சி; “சிவப்புப் புரட்சி” அல்ல; பச்சைப் புரட்சி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நாடு இன்று அதற்குத் தயாராக இல்லை. காரணம் மழையில்லை, பஞ்சம், பச்சைப்பச்செலென்று இருந்த நிலங்கள் எல்லாம் புழுதியடைந்து வறண்டு தென்படுகின்றன. பஞ்சம் நம்முடைய நாட்டை எட்டிப்பார்க்கிறது என்ற அபாயச் சங்கை நம்முடைய நிதியமைச்சர் ஊதியிருக்கிறார். “மகான் வந்தார், மழை வந்தது” என்ற 1952-ம் வருஷநிலை இவ்வாண்டும் திரும்ப வரட்டும். பிரார்த்தனை செய்வோம். மழையில்லாவிட்டாலும் அந்த நிலைமையை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். உதாரணமாக கீழ்பவானியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு இந்த நாலேந்து ஆண்டுகளாகவே இரண்டாம் முறை தண்ணீர் விடப்படுவதில்லை. ஒரு முறை தண்ணீர் கொடுத்தவிட்டால் அடுத்த முறை இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை எப்படியாவது மாற்றியமைத்து அந்த நிலங்களுக்கு, வீரிய விதைகள் கொடுத்து, குழாய்க்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அதிகமாக மானியம் கொடுத்து, புதிர் ஒரு வருஷம் விட்டு ஒரு வருஷம் தரிசு கிடப்பது என்ற நிலைமை இல்லாமல் செய்யவேண்டும். ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தாமல் மாநிலம் பூராவும் பரவலாகக் கண்ணோட்டம் செல்ல வேண்டும்.

[திரு கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1969 மார்ச் 4]

அடுத்தபடியாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக கைத்தொழில் புரட்சி வரவேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் உரையின் மீது நடந்த விவாதத்திற்குப் பதில்கொண்டு நேரத்திலே வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும், நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்தும் வருகிற தொழிலதிபர்கள் இங்கே தொழில் வளம் பெருகச் செய்வதற்கு, தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு, இரு கை விரித்து வரவேற்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வெறும் வரவேற்பால் மட்டும்தான் அந்த நிலைமை ஏற்படும். அதற்காகச் சில சலுகைகள், சில ஏற்பாடுகள், சில திட்டங்களை வகுத்தே ஆகவேண்டும். அது மிக மிக முக்கியம். அதாவது மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும், தமிழ்நாட்டில் தொழில் பெருகுவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன, வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்றால் தொழிலதிபர்கள் கைத்தொழில் நடத்துவதிலே ஆர்வம் கொண்டவர்கள், புதுப்புதுத் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு இங்கே முன் வருவார்கள். ஒரு நாட்டிலே தொழில்கள் வளரவேண்டுமானால் சில முக்கியமான அடிப்படைகளை ஆரம்பக் காலத்திலேயே நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். 20 லட்சம் மக்கள் சென்னையிலே மாத்திரம் அடைவது அல்லாமல், நாட்டிலே பல இடங்களிலே பரவலாகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படித் தொழில் நடத்த முன்வருகின்ற தொழிலதிபர்களுக்கு—தனியார் துறையினருக்கு—இலவசமாக இடம் கொடுக்கவேண்டும். தொழில் நடத்துவதற்காகத் தேவைப்படக்கூடிய நிலம் 50 ஏக்கர், 100 ஏக்கர் என்றாலும், இலவசமாக அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். முதல் பத்து ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். விற்பனைவரி கூடாது. ஆரம்பக் கட்டத்திலே இருக்கிற தொழில் நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்திப் பொருள்களை வெளி மார்க்கட்டு களுக்குக் கொண்டுபோக வசதிசெய்து தரவேண்டும். மின்சாரச் சலுகைகள் தரவேண்டும். போக்குவரத்து வசதிகளை ரஸ்தாக்கள், ரோடுகள் போடுவதற்குத் திட்டங்கள் போடவேண்டும்.

பஞ்ச காலத்திலே பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக அந்த வேலைகளில் ஒரு வேலையாக ரோடுகள் போடுவது இருக்கலாம். ஆனால் அநேக மாவட்டங் களில் இப்பொழுது ஒரு கிராமத்திலிருந்து அடுத்த கிராமத்திற்கு, அல்லது தாலுகாத் தலைநகருக்குப் போய்வர நல்ல ரோடு வசதி இல்லை. போக்கு வரத்துத் தொல்லைகள், இடஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. வாகன வசதிகள் உள்ள இந்தக் காலத்திலே ரஸ்தாக்கள் போடுவதிலே நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்னும் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் தொழிலதிபர்களுக்குப் போதிய பணம் அவர்கள் கையிலிருந்து போய்ச் செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லையென்றால் “கிரடிட் கியாரண்டி”, அதாவது அவர்களுக்கு வழங்கும் கடனுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கச் சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இத்தையும் இருந்து, தொழில்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்துகிற போக்கும் இருந்தால் தான் நாட்டுப்புறப் பஞ்சத்தையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். எதைச் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் விவசாயப் புரட்சிக்கும், கைத்தொழில் புரட்சிக்கும் புரட்சிகரமான இணைப்புத் திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரை எதிர்பார்த்து ஏமாற்றமடைந்து பழிசமத்திக் கொண்டிராமல் “தன் கையே தனக்கு உதவி” என்ற முறையிலே மாநில சர்க்கார் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. சின்னசாமி: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதன் முதலில் மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய சார்பாகவும், என்னுடைய தொகுதிப் பெருமக்களின் சார் பாகவும் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு புதிய அமைச்சரவை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதற் கும் என்னுடைய நன்றிகலந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, 1959-70 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துகளைத் கூற விழைகிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

கடந்த இரண்டு நாட்களாக இங்கே நம்முடைய மாமன்றத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பொது விவாதத்திலே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த ஆண்டுதான் மத்திய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கின்ற நிலையிலே இருக்கிறது என்ற குறிப்பினை சுட்டிக்காட்டிப் பேசியதைப் பார்த்து நான் மிகவும் வியப்படைந்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பதவியேற்றுக்கொண்ட பிறகு இந்த அரசு ஆற்றிய பணிகள் அனைத்தையும் காங்கிரஸ் கட்சி வரவேற்று நன்றி சொல்ல அரசியல் ரீதியில் விருப்பம் இல்லாவிட்டாலும், காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி தன்னைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு முய்ய சட்டமன்ற உறுப்பினர் கள் இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையிலே எதிர்கால வளர்ச்சியினை யொட்டி மிக உருக்கமாக அங்கம் வகிக்கும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அந்தக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தமிழகத்தைச் சார்ந்த கடமைகளைச் செய்வதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு அதற்குரிய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்து எமாற்றமடைந்தேன். மத்திய அரசின் கீழ் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற மாநில அரசுக்குப் பொருள்தார வசதிகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை இந்த நாடும் இம்மாமன்றமும் நன்கு அறியும்.

காங்கிரஸ் கட்சி இன்று மத்திய அரசிலே, பரிபூரணமாக ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று பரிபூரணமாக ஆட்சி புரிந்துகொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கடந்த 20 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசியலிலே ஏற்படுகின்ற ஒவ்வொரு விளைவும் அடுத்த நாள் மாநிலங்களிலே பிரச்சினைகளை உருவாக்குவதை நாம் பார்க்கிறோம். கடந்த 28-ம் தேதி மாலை 5 மணிக்கு மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த அடுத்த நிமிஷமே சென்னையிலே மண்ணெண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறது, சென்னையிலே பெட்ரோல் விலை ஏறியிருக்கிறது, சென்னையிலே விவசாயத்திற்குத் தேவையான கருவிகளின் விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தின் விலை ஏறியிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய அநியாயத்தை, அக்கிரமத்தைச் செய்த காங்கிரஸ் கட்சி, இன்று எவ்வளவுதான் துணிவோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திலே பங்கு கொண்டாலும், அந்தத் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டித் தெம்பில்லை என்றாலும், தனிப்பட்ட முறையிலேயாவது அந்தக் கட்சி நண்பர்கள் டில்லியில் இருக்கிற தங்களுடைய விசுவாசம் மிக்க எஜமானர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி இந்தப் பேராயத்தைத் தடுக்க தமிழகத்திற்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்று ஒருகாலத்தில் அவர்களுடைய பழைய கூட்டாளி என்ற சாரணத்தால் உரிமையோடு கேட்க விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் பேசும்போது, தமிழகத்திற்கு ஏறட்டிருக்கும் இடர்ப்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி மத்திய அரசிடம் இருந்து நிதி பெறும் கோரிக்கைக்கு வலுவான உதவி செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்த நேரத்தில், புதிய அமைச்சரவையில் ஏன் ஒரு பணக்காரரைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள், ஏன் ஒரு முதலாளியைச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள் என்ற அநாகரிகமான சர்ச்சைக்கு வந்தார்கள். அந்த உயர்ந்த நண்பரைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஒரு தனி மனிதன் பணக்காரனாவதும், கோடஸ்வரனாவதும், திடீர் திடீரென்று ஆலை முதலாளியாவதும் எந்தச் சக்தியால் என்று பார்த்தால் அந்தச் சக்தி, அதற்காக சட்டமியற்றும் அதிகாரம், எந்தத் தரப்பில் இருந்து பேசுகிறோ அவர்களுடைய பரிபூரண அதிகாரத்திற்குள்ளேதான் இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிட்டு இங்கே பேசுகிறார்கள். அந்த நபருக்கு இரண்டு சான்றுகளை நான் எச்சரிக்கையாகக் கூற விரும்புகிறேன். 1946-ம் ஆண்டு—மன்னிக்கவேண்டும்—1947-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகே பார்த்தோம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட 75 குடும்பங்களின் சொத்து மதிப்பு அன்று 600 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. உங்களுடைய ஜனநாயக சோஷலிச ஆட்சியில், ஆண்டுவாறூ

11-00
a.m.

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1969 மார்ச் 4]

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மகான்களாக இருக்கிறீர்களே உங்களுடைய 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் அந்த 75 குடும்பங்களின் சொத்து மதிப்பு இன்று 10,600 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. நான் சொல்லுவதற்கெல்லாம் நாடாளுமன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்ட எடுகளிலே சான்றுகள் இருக்கின்றன. இந்த 20 ஆண்டுக் காலத்திலே அவர்களை பத்தாயிரம் கோடிக்கும் மேற்பட்ட கோடீஸ்வரர்களாக ஆக்கியிருப்பதோடு இன்னும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

தமிழகத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது. முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்கள், குறிப்பாக பொருளாதார ரீதியில் சோஷலிச விஞ்ஞானக் கருத்துகளைக் கொண்டவர்கள் துண்டு விழும் பட்ஜெட் தயாரிப்பது என்பது தலையாய கடமை என்பதை உணர்வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மாநிலத்தில் நிதி ஆதாரங்களை விடாப்பிடியாக மத்திய அரசு அழித்துக்கொண்டே வருகின்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு துறையிலும் தொழிலைப் பார்க்கிறோம். 1946-ம் ஆண்டில் இந்திய அரசில் முக மதிப்பு (ஃபேஸ் வால்யூ) என்று சொல்வார்களே அந்த வகையில் 1,10 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் புழக்கத்தில் இருந்தது. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தப் பெரிய மனிதர்களுடைய ஆட்சியில், ஜனநாயக சோஷலிசத் தத்துவவாதிகளுடைய ஆட்சியில் மூவாயிரம் கோடிக்கும் அதிகமாக நோட்டுகள் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. அதற்குச் சர்க்காருடைய முத்திரை என்ற அந்தஸ்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. 1946-ம் ஆண்டில் ஒரு ரூபாய்க்கு 13 அணு பெறுமானமுள்ள தங்கம் ரிசர்வ் வங்கியில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. 1969-ம் ஆண்டில் ஒரு ரூபாய்க்கு 9 காசு வீதம் அல்லது பத்து காசு பெறுமானமுள்ள தங்கத்தான் இருக்கிறது. இந்தியா இன்சால் வெண்ட் ஆக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொறுப்பற்ற முறையில் ஆட்சி செய்த காரணத்தால் இன்சால்வெண்ட் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பற்ற கட்சியை மத்திய ஆட்சியிலிருந்து வெளியேற்றினால்தான் இந்தியா காப்பாற்றப்படும். இந்தியத் துணைக் கண்ட ஆட்சியின் கீழ் இருக்கும் மாநிலங்கள் சய பலத்தடன் முன்னேற்ற முடியும். இவ்வாறு, பொருளாதார வல்லுநர்கள், சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற பொருளாதார வல்லுநர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதை இந்த மாமன்றத்தின்மூலம் அவர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை செஞ்சீனப் படையெடுப்புக்குப் பிறகு, சர்வதேச அரங்கத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாறுதலுக்கு ஒப்ப, நாட்டுப் பிரிவினை என்ற அரசியல் வேட்கையை எடுத்துவிட்டு, இந்தியக் கூட்டாட்சிக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உறுதுணையாக இருக்கிற தகுதி பெற்ற அரசியல் அமைப்பாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய சொந்த ஆற்றலினால், சொந்த வலிமையினால் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஒற்றுமைப்பற்றிப் பேசுகிற நண்பர்களை அரசியல் கட்சிகளை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்வேன். 36 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காலம் சென்ற ஜின்னா அவர்கள், காங்கிரஸ் மகாசபையைப் பார்த்து, “வெள்ளையன் வெளியேறிவிட்டால் மைனாரிடி இனத்தைச் சேர்ந்த எங்களுக்கு அரசியல் ரீதியில் நியாயமான பாதுகாப்பு கிடைக்குமா? ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் சுயாட்சி கொடுத்து மைனாரிடி வகுப்பினருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படுமா?” என்பது பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியோடு அவர்கள் நடத்திய ஒப்பந்தப் பேச்சுக்கு, மத் வெறிபிடித்த பெரும்பான்மையினவர்கள் ஒப்புதல் கொடுக்காத காரணத்தால்தான் அந்த ஒப்பந்தம் முறியடிக்கப்பட்டது, நாடு துண்டாய் பட்டது என்பதைப்பற்றிப் புத்தகத்தில் அழகாக எழுதி வைத்திருப்பதைப் புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஆபத்து அதிகமாகியிருக்கிறது. அது பாகிஸ்தானத்திலிருந்தோ, செஞ்சீனத்திலிருந்தோ அல்ல, ஒரு காலத்திலே ஆங்கிலேயன் சொன்னான், லீரம் மிக்க வங்காளிகளை இரு கூறுகப் பிரித்து அடக்கி

1969 மார்ச் 4]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

• விட்டால், இந்தியா சுதந்திரப் போராட்டத்திலே வெற்றி பெறாது, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் நிலைத்து நிற்கலாம் என்று எண்ணியது. அதனை உருக்குலைக்கும் வகையில்தான் கிளாபத் இயக்கம் ஏற்பட்டது என்பதைக் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் எச்சரிக்கை பாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று நாட்டில் இருக்கும் உண்மை நிலை என்ன என்பதைக் கண்டு இந்த நிதியிலே அறிக்கையை அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாமல் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த தேச ஒற்றுமைக்காக, தமிழகத்தில் இருக்கிற ஒவ்வொரு சென்டினலும் உணவு உற்பத்தியைக் கஷ்டப்பட்டுப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விலைவாசிகளை இறக்குவதற்காகத் துணியை வாங்கித் தராமல் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துவரும் நேரத்தில் மத்திய அரசு வரிகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நாகிக் அச்சம் தன்னுடைய அதிகாரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் இரவோடு இரவாக—கோயம்புத்தூர் கிருஷ்ணன் அச்சடித்தது மாதிரி—நோட்டுகளை அச்சடித்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் தினசரி விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே இருக்கும் நிலையில் இன்று நாளைக்குக் கூடுதலாகக் கூடுதல் சம்பளத்திற்காகக் கொடுக்கின்ற நிலையில் பொருளாதார நெருக்கடியையும், அரசியல் நிர்ப்பந்தத்தையும் மூலம் ஏகாதிபத்தியம் தமிழகத்தின்மீது சமத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தியப் பேரரசு உடனடியாக தன்னுடைய அதிகாரங்கள் அத்தனையையும்—தேசப் பாதுகாப்பு, அயல்நாட்டுக் கொள்கை, ஏற்றுமதி, இறக்குமதி ஆகிய மூன்றைமட்டும் தன்னுடைய கையில் வைத்துக்கொண்டு—மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலந்தான் ஒவ்வொரு மாநிலமும் சுய பலத்தோடு நிச்சயமாக முன்னேற முடியும். அப்போதுதான் இருதயப் பூர்வமான தேச பக்தியோடு நாட்டுப் பற்றோடு கூடிய சக்தி வாய்ந்த இந்தியக் கூட்டாட்சியை மத்திய அரசு பார்க்க முடியும். அந்தச் சூழ்நிலைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. பாரதிமோகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது பேசும்போது மார்ச்சுமீட்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலும், எனது தொகுதி மக்களின் சார்பிலும் காலம் சென்ற முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. அண்ணா அவர்களுக்கு அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொண்டு நான் என் உரையைத் துவக்குகிறேன். இன்றைய தினம் நமது பட்ஜெட், பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசும் ஒரு பட்ஜெட்டை இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் நாட்டிலே எழுப்பப்பட்டிருக்கிற கடன்களை எல்லாம், வரிகளையெல்லாம், வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கி யிருக்கும் கடன்களையெல்லாம் இந்தியாவில் உள்ள பெரிய பணக்காரர்களுக்கும், பெரிய நிலச்சுவாந்தரிகளுக்கும் தான் அதிகமாகக் கடன் கொடுத்து உதவிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது நம் கவனத்திற்குரிய ஒன்றாகும். மத்திய அரசு ரூ. 100 மூன்று ஐந்தாண்டுகள் திட்டங்களினாலும் இந்தியாவிலுள்ள பெரிய பணக்காரர்கள் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகக் கூடிய முறையில்தான் அத் திட்டங்களைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தயாரித்து, அமல் செய்திருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இன்றைய தினம் பெரிய பணக்காரர்களை மேலும் பெரிய பணக்காரர்களாக ஆக்கும் முறையில்தான் மத்திய அரசாங்கம் தனது தொழில் கொள்கையை யுடைய, விவசாயக் கொள்கையையும் அமலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சிக்கலான சூழ்நிலையில்தான் நம் தமிழ்நாடு அரசாங்கம், காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த முயற்சியில் நாம் திட்டவட்டமாக ஒரு கணவிர்பான முடிவை மேற்கொள்ளவேண்டும். மத்திய அரசு ங்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு, அதன் குறிக்கோளுக்கு விரோதமான நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த நிலையிலிருந்து தான் நாம் பிரச்சனைகளை அணுகவேண்டும் என்று மார்ச்சுமீட்டில்—கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சாபில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில், விவசாயம்

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

[1969 மார்ச் 4]

இவைதான் இந்த நாட்டின் அடிப்படைகளாகும். விவசாயத்துரையில் நம் ஒரு சரியான சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அது குறித்த சரியானதொரு முடிவை நாம் எடுக்கவேண்டும். சென்ற டீமன்றக் கூட்டங்களில் தமிழக அரசு ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தது. விரிவானதொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம், அதற்கான ஆலோசனைகளைச் செய்து வருகிறோம் என்று கூறப்பட்டது. இந்த இரண்டு ஆண்டுகாலத்தில் அத்தகைய விரிவானதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. திட்டக் கமிஷனின் நிலச் சீர்திருத்தக் குழு ஒரு சிபாரிசை வழங்கியிருந்தது. அதில் 75 வாரம் என்றும், நிலவுடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்றெல்லாம் அந்தச் சிபாரிசில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தக் குழு கூறியுள்ள முழுமையான சட்டங்களை இந்த மன்றத்தில் சென்ற காலக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய உச்சவரம்புச்சட்டத்தின்மூலம் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களை அச்சட்டத்திலிருந்து தப்பிவிட வழி செய்துவிட்டது. அப்படி ஏற்பட்டது தற்செயலாக ஏற்பட்டது என்பதல்ல. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தன் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்களை எல்லாம் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களாக மாற்றிவிடக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு நவீன உரங்களையும், நவீன இயந்திரக் கருவிகளையும் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி அவர்களை மேலும் பெரிய பணக்காரர்களாகச் செய்துவிட்டது. பணக்காரர்களின் மேலும் பணக்காரர்களாக்கும், நிலச்சுவாந்தார்களின் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆக்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டப்படிதான் நம் தமிழ்நாடு அரசாங்கமும் போகப்போகிறதா? இதில் மத்திய அரசு நாம் செல்லக்கூடிய வழிக்கு முற்றிலும் மாணாது வழியில் திட்டங்களை நாம் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்யவேண்டும். 1957-க்குப் பிறகு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் பாகப்பிரிவினைகளையும் செய்து கொண்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான, ஏன் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் உள்ள பெரிய நில பிரபுக்கள் குவிந்து கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்திற்கு என்று முப்பது ஏக்கர் தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று கணக்குக் காட்டுவார்களே தவிர எந்த நிலச் சொந்தக்காரரும் தன்னிடம் நூறு ஏக்கர் இருப்பதாக வெளியே காட்டமாட்டார்கள். எந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும் அவை நிச்சயமாக அமலாகாது, அவைக் கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்ல முடியாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே நாம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவர வண்டுமாலை ஒரு குடும்பத்திற்குப் பதினைந்து ஏக்கர் என்றும் 1957-க்குப் பிறகு நடைபெற்றுள்ள எல்லா நியாயமற்ற பாகப் பிரிவினைகளையும் ரத்துசெய்து உடனடியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த ல்தான் இந்த நாட்டில் உபரி நிலத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்.

(திரு. சு. துரைசாமி அவர்கள் தலைமை.)

அப்போதுதான் அந்த நிலங்களை எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நாம் வழங்க முடியும். தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்கள் பற்றி நாம் தொடர்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்கள், இந்த உபரி நிலங்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் கடன்கள் எல்லாம் யருக்குக் கொடுக்கப்படுவெண்டுமென்றால், நிலத்தில் உழைப் வர்களுக்கு, நிலம் இல்லாத மற்றுறிப்பிட்ட நிலங்களைப் பெறுபவர்களுக்கு அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி பெறுவதற்காக அவர்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்படவேண்டும். அதற்கு மாறாகப் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு பம்பு செட்ஸ் வாங்கவும், டிராக்டர்கள் வாங்கவும் கடன்கள் கொடுப்பது, கருத்திருமன் அவர்கள் கூறக்கூடிய அந்த விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்குவது..

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கருத்திருமன் கூறக்கூடிய விவரம் என்பது யார் ?

1969 மார்ச் 4]

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : தெளிவாகக் கூறுகிறேன். விவசாயிகள் என்றால் கிராமத்தில் உழைக்கக்கூடிய ஐந்து, பத்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள், நிலம் இல்லாது வெறும் குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்கள், நிலத்தில் பாடுபடுபவர்கள், விவசாயக் கூலிகள் இவர்களைத்தான் கூறுகிறேன். பூண்டி வாண்டையார், உக்கடைத் தேவர், வலிவல்லம் தேசிகர், சாம்பசிவ ஐயர் குடும்பத்தார், பழையக்கோட்டைப் பட்டையக்காரர் இவர்களைப் போன்றவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பூமியொன்றும் இல்லாது வாய் சவடால் அடிப்பவர்களும் விவசாயிகள் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போதுள்ள நிலையில் பத்து ஏக்கர் சொந்தக்காரர்களுக்கும் ட்ராப்டர் வழங்கப்படுகிறது. அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் மனுச் செய்யலாம். நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் மனுச் செய்தால் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. பத்து ஏக்கர் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : ஐந்தாறு ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்கு அவை கிடைப்பதில்லை. மனுச் செய்திருந்தாலும் உடனடியாகக் கொடுப்பதில்லை.

இந்த நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் தான் உற்பத்தியை நாம் பெருக்க முடியும். அடுத்து, கொள்முதல் சம்பந்தமாக தமிழக அரசு தீவிரமானதொரு நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய தினம் நம் குறிக்கோள் என்னவென்றால், பத்து ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களிடம் அவர்கள் குடும்பத்திற்குத் தேவையான, விவசாயத்திற்குப் போதுமான நெல்லைத்தவிர, உபரியாக உள் ளையெல்லாம் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். புன்செய் தானியங்கள் என்றால் அவர்கள் தேவைக்குப்போக, அவர்கள் குடும்பச் செலவிற்கு மேலே உள்ள அவ்வளவையும் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். அப்படியானால் கிட்டத்தட்டப் பதினைந்து லட்சம் டன்னுக்குமேல் நாம் கொள்முதல் செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதால் பஞ்சத்தில், பட்டினியில், வாடக்கூடிய மக்களுக்கும், வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற பகுதி மக்களுக்கும், மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொடுத்து உதவு முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொள்முதலில் தீவிரக்கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதிகாரிகளிடமும் நம்பிப் பயன் இல்லை. கொள்முதலுக்காகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சர்வ கட்சியினரையும்கொண்ட குழுக்கள் அமைத்துக் கொள்முதலுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடன் நிவாரணச் சட்டம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயிகள், வாரக் குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இவர்களெல்லாம் ஏராளமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்தக் கடன்களை எல்லாம் ரத்துசெய்து விடக்கூடிய அளவிற்குக் கடன் நிவாரண அவசரச் சட்டத்தை வர்க்கார் ஆலோசித்துக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றைமட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் சமீபத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலிப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அங்கு க்லெக்டர் அவர்கள் முன்னிலையில் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டும், அந்த ஒப்பந்தங்களுையே மதிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அவற்றை அமலாக்க மறுக்கிறார்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள். அந்த ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் அமலாக்க கூடாது என்று திட்டவட்டமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நில உரிமையாளர்கள் சங்கம் மட்டுமல்ல, தஞ்சை ஜில்லாலிலுள்ள பொறுப்பான காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லாம் திட்டம் போட்டு அந்த ஒப்பந்தங்களை அமலாக்காதே என்று சொல்லித் திட்டமிட்டுப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

[1969 மார்ச் 4]

என்பதை நான் இம்மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தஞ்சையில் ஒரு முக்கூட்டு மாநாடு காலம்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களின் யோசனையின்பேரில் கூட்டப்பட்டது. அதைக் கூட்டக் கூடாது என்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். அதைக் கூட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் அனைவரும் முயற்சி செய்தோம். முக்கூட்டு மாநாடு தஞ்சையில் நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டைக் கலைப்பதற்கு அந்த மாநாட்டில் முடிவு ஒன்றும் ஏற்படக்கூடாது என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் முயற்சி செய்தார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : காங்கிரஸ்காரர்கள் முயற்சி செய்தார்கள் என்பதை ஆதாரத்தோடு சொல்லவேண்டும்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : ஆதாரத்துடன் சொல்லத் தயார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்படியும் சொல்லலாம், உலை வைக் கிறவர்கள் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் நாகப்பட்டினம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சாம்பசிவம் அவர்களும், தஞ்சை மாவட்டக் காங்கிரஸ் கட்சியின் செயலாளர் திரு. எத்திராஜ் அவர்களும் நிலப்பிரபுக்களின் நேரடியாட்களாகயிருந்து அந்த இயக்கத்தை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். திரைமறைவில் இருக்கிறார்கள்.

ஒப்பந்தத்தை அமலாக்கும் முறையில்தான் நாங்கள் தீவிரமாக இருக்கிறோம், உறுதியாக இருக்கிறோம். ஒப்பந்தம் அமலாக்கப்பட வேண்டும். இதை அமலாக்கக்கூடாது என்று சொல்லி—சில்லறை மிராசதாரர்களின் பிரச்சினை என்று—காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் திசை திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். சில்லறை மிராசதாரர்கள் பிரச்சினை அல்ல.

***திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் :** மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த 1969-70-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புது வரிகள் போடப்படவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு புது வரிகள் விதிக்கப்பட மாட்டாது என்று உறுதியிட்டுக் கூறவில்லை என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேப் பார்க்கும்பொழுது அடுத்து வரும் சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் புது வரிகள் போடலாம் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 16 கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதிலிருந்து வரி விதிக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பெரும் பகுதி மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குப் போடும் ஒரு விண்ணப்பமாக அமைந்திருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம், இரயில் சர்க்குக் கட்டணத்தின் மீதான வரியொன்றை விதிக்க ஆலோசனையும் கூற்றியிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றால் வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரி குறைக்கப்படவில்லை, வசதியைப்போது ஓரளவு பெருக்கியிருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை.

மிராமப்புறங்களில் வைத்திய வசதி பெரிதும் குறைந்திருக்கிறது. பொது வாகக் கிராமப்புறங்களில் வைத்திய வசதி சரியாக இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். அது சம்பந்தமாக இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவில்லை. கிராமப்புறங்களிலுள்ள வைத்திய நிலையங்களில் ஒழுங்காக மருந்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

(திரு. நா. செனந்தரபாண்டியன்]

ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனைகளை அரசு ஏற்று நடத்தத் திட்டம் இருக்கிறது என்றால் அதற்கு எந்தவிதத் திட்டமும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, குடிதண்ணீர் பிரச்சினை. இது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிதும் பாதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்த இரண்டு மாத கால அளவில் பருவநிலை சாதகமாக ஏற்படவில்லை என்றால் கொதுவாக இந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் குடிதண்ணீருக்காக மிகவும் அவதிப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் நேரத்தில் இது சம்பந்தமாக கிராமப்புறங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கு அதிக அளவிலே நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. குடிதண்ணீர் பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு குடிதண்ணீர் கிடைப்பதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்குனேரியிலே குடிதண்ணீர்த் திட்டம் ஒன்று துவங்கப்பட்டு மூன்றாண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால், அங்கு வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. அதைத் துரிதப்படுத்தி மேலும் விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கட்சியின் கௌரவ அடிப்படையில் புகழாக வகுப்பில் எல்லோருக்கும் இலவசக்கல்வி அளிக்கும் கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். படிப்படியாகப் பட்டப்படிப்புக்கும் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கும் இலவசக் கல்வியளிப்பதற்கான முயற்சியை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கல்விக்கு ஆரம்பமானது புகழாகப் பள்ளிகள், அதாவது குழந்தைப் பள்ளிகள். இது விஷயத்தில் இந்த அரசு நாட்டம் கொண்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. படிப்படியாக குழந்தைகள் புகழாக பள்ளிகளை அதிகப்படுத்தி, நாட்டிலே அடிப்படையாக இருக்கும் இந்தக் குழந்தைகளின் மனதை நல்லாற்றையில் ஆக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதிதாக அமைக்கவிருக்கும் நான்கு கல்லூரிகளில் ஒன்றை இராதாபுரம் பகுதியில் அமைக்க அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய திட்டம் எதுவும் இல்லை. திருநெல்வேலியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பொறியியல் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்பது முந்தைய அரசின் திட்டமாக இருந்தது. தனியார் ஒருவருக்குப் பொறியியல் கல்லூரி அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அவர் அதை அமைக்கவில்லை. இந்த அரசு அங்கு ஒரு பொறியியல் கல்லூரியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், அமைதியின்மை காரணமாகவும் புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க தனியார்கள் முன்வரவில்லை என்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தனியார் முன்வரவில்லை என்றால், அரசாவது முன்வந்து புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். புதிய தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் தான் நாட்டிலே இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தவிரக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், கிராமப்புறங்களில் கிராமச் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமானால் சிறுதொழில்களை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், வள்ளியூரில் ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருந்தது. அதைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக இலங்கையிலிருந்து பெருவாரியான அகதிகள் வரவிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு வள்ளியூர் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையைத் துவங்குவது பெரிதும் பயனளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1969 மார்ச் 4]

தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்ட வேலை நல்லமுறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமே நடந்தால் போதாது. அதைச் சுற்றிலும் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க இந்த அரசு முயற்சியெடுக்க வேண்டும் அல்லது தனியார் முயற்சி எடுக்கும்படி சொல்ல வேண்டும். உாத தொழிற்சாலை அமையவிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது.

ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏதாவது நன்மை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஏழை விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துக்கான மானியம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அமைச்சரவர்கள் உணர வேண்டும். ஏன் இப்படிக் குறைத்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மத்திய சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் செய்திருக்கிறார்களா? அந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்து விட்டுப் பேசினால் நன்றாகியிருக்கும். மத்திய சர்க்கார் உண்மையிலேயே இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூற வேண்டும். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு பூச்சி கொல்லி மருந்துக்குக் கொடுத்து வந்த சகாயத் தொகையை அறவே நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லி யிருந்தும் இந்தச் சர்க்கார் தொடர்ந்து கொடுத்து வருகிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் சொல்ல வேண்டியதுதான். பாராளுமன்றத்தில் நான் இருந்தால் அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி அழகாக எடுத்துச் சொல்லி யிருப்பேன். தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மேலும், வேளாண்மை வருமான வரியைக் கடந்த ஆண்டு போட்டு விட்டார்கள். வேளாண்மை வரி மூலமாக விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு உணர வேண்டும். ஆதலால், விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர, பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம், கால்நடை பாதுகாப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றிற்கு இந்த அரசு என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஒன்று மில்லை. அதைப்பற்றி இதில் ஏதாவது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய இந்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு அதிகப்படியான விவசாய பூமி இருப்பதால் அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அமைக்க இந்த அரசு முன் வந்து, அதற்கு அமைச்சரவர்கள் நல்ல முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கிராமப்புறச்சாலை அபிவிருத்திக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப் படும் சாலை மானியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நல்ல சாலை வசதி இருக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் சாலை மானியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

பரிசுத் திட்டமானது ஏழைகளின் நல்வாழ்வைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மேலும், அது மக்கள் மனத்தை சூதாட்டத்தில் திருப்பக் கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால், குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்போம் என்று சவால் விட்டவர்கள் இப்பொழுது ஏன் அதை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை?

பொதுவாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, சென்னை செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு, தென்னார்காடு மாவட்டங்களுக்குத் தான் அதிகப் படியாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்]

பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆலத்துறை ஆறு திட்டம் என்று சிறு திட்டம் இரண்டு ஆண்டுகளாக அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதற்கு விரைவில் முடிவெடுக்க வேண்டும். இராதாபுரம் கால்வாய் வேலை முடிந்து அதற்குத் தண்ணீர் விட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வள்ளியூர், பெரியகுளம், புலிமாக்குளம் இவைகளைச் செப்பனிட அரசு நல்லபடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு, வடமலையான் கால்வாய் வேலையையும் விரைவில் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் “பெய்குதிரை” மாதிரிதான் அமைந்திருக்கிறது.

*திரு. கி. ஐயராமன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழி வந்த புதிய தமிழக அமைச்சரவையின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி ஒருகில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், அண்ணா வழி நடப்போம் என்று சொன்னவர்கள் அண்ணா வழி நடந்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் நாகர்கோவிலிலே அண்ணா அவர்கள் என்ன செய்து விட்டார், அவர் பின்னாலே என் நடக்கவேண்டும், அவர் பின்னாலே என் செல்ல வேண்டும் என்ற முறையிலே பேசி வருகிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மக்கள் குரலே மகேசன் குரல் என்பதை மதித்து அதை நடைமுறையிலே காட்ட வேண்டும், நடைமுறையிலே எல்லோரும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இது கேட்கமுடிக் கர்க்கார், “வெல்பேர் ஸ்டேட்” என்ற முறையிலே இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளைத் தெளிவாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளிலும் விவசாயத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதற்காக அதிகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பலனாகத்தான் எதிர்க்கட்சியினர் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலுள்ள அத்தனை பேரும் பாராட்டுகின்ற வகையில், அங்கே இருக்கிற மத்திய சர்க்கார் பாராட்டுகின்ற வகையிலே இங்கே உணவு உற்பத்தி பெருகி விவசாயிகள் குறைந்தன.

விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்பட்டது மட்டும் அல்ல, குறைக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையிலே தான் புதிய தமிழக அமைச்சரவையும் அதிகக் கிணறுகளையும், குழாய்க் கிணறுகளையும், சிறு பாசன வசதிகளையும் பெருக்கி விவசாய உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டுமென்பதற்காக மேன்மேலும் தொகைகளை ஒதுக்கியுள்ளது. தொகை அதிகமாக ஒதுக்கியுள்ள நேரத்தில், மத்திய சர்க்கார் காங்கிரஸ்காரர்களின் எஜமானர்கள் வேண்டுமென்று அவர்கள் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக, விவசாய உற்பத்தி குத் தேவையான பம்பு செட்டுகளை மாநில சர்க்கார் அதிகமாக்கி வருகின்றதைப் பார்த்து, சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ், வரி 20 சதவிகித்திற்கு மேலே விதித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக நிச்சயமாக, விவசாய, தானிய உற்பத்தி குறையும், செலவு அதிகமாகும். அதை கணக்கில் எடுக்காமல், அங்கே வழிப்பிள்ளையாருக்கு கடைத் தேங்காயை உடைப்பது போல, இங்கே இருக்கிற உற்பத்தியான நெல்லை பயன்படுத்துகிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுடைய மான்செஸ்டர் என்று பம்பாய், அகமதாபாத் கூறப்படுவதுபோல், தமிழகத்தினுடைய மான்செஸ்டரான கோயம்புத்தூரில் உள்ள பஞ்சாலகளை மூடக்கூடிய வகையில் சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் வரி விதித்துள்ளது, மத்திய சர்க்கார். தமிழகத்தினுடைய லங்காஷையரான கோயம்புத்தூரிலே என்னுடைய ரிங், இண்டஸ்ட்ரிஸ் அதிக அளவிலே பெருகியுள்ளன. அங்குதான் பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே சிறு சிறு தொழிலதிபர்களால் தயாரிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே இந்த சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் வரி தமிழகத்தினுடைய லககாஷையரை நசுக்கக் கூடிய முறையிலே வந்து இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியினர் அருள் கூர்ந்து அப்படிப்பட்ட லங்காஷையரை மேலும் நசுக்க விடாமல் காப்பாற்றி நம்மோடு ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும். இது

[திரு. சி. ஜயராமன்]

[1969 மார்ச் 4]

இப்படி இருக்க நாம் எத்தனையோ முறைகளிலே விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தி பற்றாக்குறை பட்டுக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நீங்களும்தான் பற்றாக்குறை பட்டுத் தானே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் சொல்லலாம். நான் சென்ற முறை சொன்னதுபோல், இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் ஒருவர் கூறியதைப்போல், அவர்களுக்கு, மத்திய சர்க்காருக்கு, பற்றாக்குறை பட்டுத் தயாரித்தாலும், அங்கே நாசிக் பிரஸ் இருக்கிறது. இங்கு இப்படி இருந்தாலும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சி அமைந்துள்ள ஆந்திர மாநிலத்திலும் இதே மாதிரியான பற்றாக்குறை பட்டுத் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்பிரோபிரியேஷன் பில்லை அனுமதிப்பதற்கு முன்னாலேயே “வோட் ஆன் அக்கவுண்டில்” ஏறத்தாழ 9 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்க, இங்கே பற்றாக்குறை பட்டுட்டைப்பற்றி இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் எனவரமாகக் கூறுவது அர்த்தமற்றது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

இந்த நிலைமையிலே நம் தமிழக சர்க்கார் மேன்மேலும் தமிழகத்தை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று திட்டங்கள் கொடுக்க கொடுக்க அங்கே டெல்லி சர்க்கார் அந்த முன்னேற்றம் அளிக்கக்கூடிய திட்டங்களை தடை செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே திட்டங்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். இங்கே படி அரிசி திட்டம் கொண்டுவந்த நேரத்தில் டெல்லி சர்க்காரை கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் விவசாயத்துறை மாநில அரசுக்கே உட்பட்ட இலாகாவாகும். இங்கே இருக்கிற மாநில அரசு விவசாய உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டுமென்பதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கின்ற நேரத்தில், பம்பு செட்கள், இரசாயன உர உற்பத்தி ஆகியவைகளுக்கு புதிதான, அதிகமான எக்ஸைஸ் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார், மாநில அரசைக் கலந்து அந்த வரியைக் கொண்டுவரவில்லை. அதற்கு இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதுதான் எனது கேள்வி.

இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியினர் மீண்டும் சொல்கிறார்கள், தொழில் துறையிலே மந்த நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்று. திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு மிகவும் மந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது தொழில் துறையில் என்று சொல்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக, உலகத்தில், குறிப்பாக இந்திய துணைக் கண்டத்தில் தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டு, இந்த 6 மாதங்களிலேதான் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று மத்திய சர்க்காரது, காங்கிரஸ் காரர்களின் எஜமானர்கள் தயாரித்த அறிக்கை தெரிவிக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த இக்கட்டான நிலைமையிலும் நம்முடைய சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதுபோல் நம்முடைய புதிய சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்களுடைய தொழிலிலே மிகவும் அக்கறை கொண்டு அந்தமுறையில் தொழில்கள் துவங்க அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்துள்ளது. அதிலே இம்பீரியல் கெமிக்கல்ஸ் இந்தியா (பிரைவேட்) லிமிடெட் என்கிற நிறுவனம் சிறப்பான மருந்துகள், மருந்து தயாரிப்பதற்குரிய பொருள்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்ய முன்வந்துள்ளது. அதே போல் பிலிப்ஸ் இந்தியா என்கிற நிறுவனம் புதிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முன் வந்திருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கு முக்கியமாக தேவைப்படுகிற மின் அணுத் துணைக் கருவிகளை “எலெக்ட்ரானிக் காம்ப்னென்ட்ஸ்” தயாரிக்க அந்த தொழிற்சாலை நம்முடைய தமிழகத்தில் அமைவது பாராட்டத்தகுந்தது. அதோடு மட்டுமல்ல, அடுத்து சிறு கைத்தொழில் கைத்தொழிலிலும் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய தமிழகம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் முன்னேறுவதற்காகத் தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கமர்ஷியல் செண்டர், சிறுதொழில் வணிகப் பொருட்காட்சி சாலை ஒன்றை சென்னையிலும், ஸ்டேட் எம்ப்ளாரியம், மாநில விநியோகப் பொருநிலையம் ஒன்றை டெல்லியிலும் நிறுவ வகை செய்துள்ளார்கள்,

1969 மார்ச் 4]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

வணிகப் பொருள்களை வியாபாரம் செய்ய போட்டி இருக்கிற இந்தக் காலத்திலே அந்தப் பொருள்கள் வேகமாக விற்பனை ஆகவேண்டுமென்பதற்காக இந்த இரண்டு நிலையங்களை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஏதோ சுகாதார வசதியைக் குறைத்துவிட்டதாகவும், அதற்கு நிதி ஒதுக்கியதில் குறைவு இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சுகாதாரத் துறையிலே அதிகமாகியிருக்கிற செலவுகளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதில் பின் தங்கி விட்டார்கள். குறிப்பாகப் பல தாலுகாக்களில், பல மாவட்டங்களில் மருத்துவ மனைகளை அதிகப்படுத்தியுள்ளது அரசு. அதன் காரணமாக செலவுகள் அதிகமாகியுள்ளது. அந்த முறையில் வசதி செய்கின்ற அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மாவட்ட மருத்துவ மனைகளை அதிகப்படுத்துகின்ற நேரத்திலே 1967-68-லே 4.11 இலட்சம் செலவு செய்யத் திருக்கிறார்கள். 1968-69-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 6.36 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1969-70-ல் 6.63 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்து, தொத்து நோய், நரம்புத் தளர்ச்சி நோய் ஒழிப்புக்கு 1968-69-ல் திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 3 இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் இருந்தது. 1969-70-ல் 3 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏதோ ஒரு கணக்குப்படி ரூ. 36,000 குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த தொத்து நோய், நரம்புத் தளர்ச்சி ஒழிப்பிற்காக அந்த கணக்கிலே அதிகமாக ரூ. 40,000-ஐ நம்முடைய புதிய தமிழக அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது. அதே மாதிரியாக மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 40,000 அதிகமாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, முக்கியமான கைத்தறிப் பிரச்சனை. இந்த கைத்தறிப்பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையிலே நம்முடைய தமிழக அரசு தெளிவான கொள்கை கொண்டிருக்கிறது. கைத்தறி தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள பெருமக்கள் விவசாயத் தொழிலுக்கு, ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நசிந்து விடக்கூடாது. அவர்கள் ஏற்கெனவே சமுதாயத்தின் மிகுந்த அடித்தளத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அதற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கினாலும் வரப்போகின்ற மின்விசைத் தறிகளை, பவர் லாம்களை, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தீர்வு காண்கின்ற வகையில், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்படும் என்பதை நம்முடைய புதிய தொழில்துறை அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கோவையிலே தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள்... (மணி அடிக்கப்பட்டது). இந்த பவர் லாம்களிலே நாம் ஏற்கெனவே போராயுக்கொண்டிருக்கிற மாதிரி, கரை போட்ட சேலையையும், கரைபோட்ட வேஷ்டியையும் நெய்ய் விடக்கூடாது. ஆனால் அதை செயல்முறைப்படுத்துவது நம்மிடம் இல்லை. மத்திய அரசிடம் தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நாம் பெற வேண்டும், அல்லது மத்திய அரசினே வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படி கரைபோட்ட சேலையும், கரை போட்ட வேஷ்டியும் நெய்ய்தால் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கக் கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குக் கடும் தண்டனை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவைகளை பவர் லாம்களில் உற்பத்தி செய்யாமல் இருப்பார்கள். வேறு துணி வகைகளை மில்களில் உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம். இந்த கைத்தறி பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதிலே ஏதோ நாம் முயற்சி செய்து விட்டோம் என்று இருந்தால் நிச்சயமாக தீராது என்று சொல்லி காமராஜர் அவர்கள் சொல்லியதைக் கடைசியாக கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் புதிய அரசாங்கத்தினுடைய வண்டி நேரான பாதையிலே ஓடாது என்றார்கள். நான் கூற விரும்புவது, தெளிவான பாதையிலே ஓடாது என்பதுதான். ஆனால் காமராஜர் ஓட்டிய வண்டி தான் பல்வேறு திசைகளிலே ஓடி மறைந்துவிட்டது. மேலும், அவர்கள் புதிதாக வந்திருக்கிற பீகார் மாநிலத்திலும் அரசாங்க வண்டி எப்பொழுது குடை சாயுமோ என்ற நிலையில் உள்ளது என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 4]

* திரு. மு. முத்தையா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“தோன்றின் புகழோடு தோன்றாக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றமை நன்று.”

என்று இளிய தமிழிலே வள்ளுவர் குரல் சொடுத்தார் அன்று. தோன்றியபின் புகழைத் தேடிச் சென்றடைந்தவர்களுமுண்டு, தோன்றியபின் நாடி வந்த புகழுக்கு புகலிடம் தந்தவர்களுமுண்டு. தோன்றுங்கால் புகழோடு தோன்றுபவர்கள் மிகமிகச் சிலர். நம் நாட்டிலே, தமிழ் நாட்டிலே நல்லவரும், பாராட்டக் கூடியவரும் யார் என்றால், ஒருவர் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள், மற்றொருவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அண்ணா அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அமரர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியை செலுத்திக்கொண்டு எனது உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

அதாவது, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தும்பொழுது, மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்துள்ள அறிக்கையைப் பார்த்தால், விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. விவசாயம் தான் நம் தமிழ்நாட்டிற்கு முதலெலும்பு என்று சொல்வார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த அளவிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற உரம், பம்பு செட்டுகள், மண் ணெண்ணெய் ஆகிய அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது முறையல்ல. விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி விதிக்க இருப்பது முன்னுக்குப் பின் முரணான பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு அல்லாது இன்று விவசாயம் செய்வதில் மிகவும் முக்கியத்துவம் உள்ளது நமது தமிழ் நாடு. அப்படிப்பட்ட தமிழ் நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கு ஏற்றம் கொடுக்கவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. மாகாண சர்க்கார் கொண்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்க சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று மற்ற விவசாயம் செய்பவர்களுக்கும், விவசாயக் கூலிகளுக்கும், நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கும், குடிசைத் தொழிலாளர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. அது மிகவும் வருத்தப்படக் கூடிய விஷயமாகும். பொதுவாக இன்று விவசாயி மதிக்கப்படுவதில்லை. பல வகைகளிலும் விவசாயி நசுக்கப்படுகிறான். இதற்கு உதாரணம் ஒன்று சொல்கிறேன். ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் இரண்டு ஆண்கள் இருந்தால், இரண்டு பேர்களும் படித்திருக்கிறார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம், மூத்தவர் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார், மிகவும் அழகானவர். இரண்டாவதாக உள்ளவர் அரசாங்க அலுவலகத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இரண்டு பேர்களும் ஒரே அம்சத்தில் உள்ளவர்கள் என்றாலும் கூட மூத்தவருக்கு பெண் கேட்பதற்குப் போனால், அந்த இடத்தில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது? விவசாயம் செய்பவர் மூத்தவர், அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் பார்ப்பவர் இளையவர். அப்பொழுது பெண் வீட்டார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “இளையவருக்கு வேண்டுமானால் நாங்கள் பெண்ணைத் தருகிறோம்” என்று சொல்லக் கூடிய அவல நிலை விவசாயிகளுக்கு இருந்து வருகிறது. அம்மாதிரி நிலை நாட்டிலே உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது. ஏனென்று கேட்டால், உத்தியோகம் பார்த்தால் ஏதோ ரூ. 150 வருமானம் வந்தாலும் அதை வைத்து அவன் குடும்பத்தை நடத்துவான் என்று ஒரு அறிகுறி நமது மக்களிடையே ஊன்றிப்போய் விட்டது. விவசாயம் செய்பவன் எல்லா வகைகளிலும் கஷ்டப்படுகிறான், கடனாளியாக ஆகிறான். இந்த இழிவு நிலை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைப் பார்க்கும் பொழுது நாம் வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகையால் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுவும் போக, எனது தொகுதி ஒட்டப்பிடாரம், கோவில்பட்டி தாலுக்கா கோவில்பட்டித் தாலுக்காவிற்கு யார் வந்தாலும், அமைச்சர்கள் வந்தால்

1963 மார்ச் 4]

[திரு. மு. முத்தையா]

லும், மற்றவர்கள் அந்த வட்டாரத்திற்கு வந்தாலும், அவ்வப்பொழுது அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வார்கள். தியாகச் செம்மல் தோன்றிய இடம், ஏகாதிபத்திய வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்தில் “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்று வீர முழக்கம் இட்டான் வீரபண்டிய சுட்பொம்மன். அடுத்தார்போல் விடுதலைக்காக கூக்குரலை எழுப்பினான் கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, சிறை சென்று செக்கிழுத்தான், கல் உடைத்தான். விடுதலைக்காக போராட, ஆஷ்டுரை கலெக்டரை மணியாச்சி ஜங்ஷனில் வைத்து சுட்டார் வாஞ்சிநாதய்யர் ஓடப்பிடாரம் தொகுதிக்கு வந்தால் எல்லோரும் இப்படிப் பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். “தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையேல் ஜெகத்தினை அழித்திருவோம்” என்று எட்டையபுரம் தேசிய கவிமணி பாாதி பாடின என்றெல்லாம் பெருமையோடு எல்லோரும் பேசுவார்கள், எனது தொகுதியில். நமது மதிப்பிற்குரிய மேடையே பேச்சாளர்கள். அப்படிப் பட்ட பழம் பெருமை வாய்ந்த என்னுடைய தொகுதி இன்று என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்றால், பஞ்ச நிலைமை அங்கே தாண்டவ மாடுகிறது, உண்ண உணவு இல்லை, உடுக்க ஆடை இல்லை, குடிக்க தண்ணீர் இல்லை. இந்த அவல நிலை அங்கே நிலவுகிறது. மத்திய சர்க்காரும், மாகாண் சர்க்காரும் கோவிலப்படி தாலுகாவை பஞ்சப் பகுதி என்றும், பின்தங்கிய பகுதி என்றும் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இது நாள் வரை அங்கு பஞ்சத்தைப் போக்கு வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தது கிடையாது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்வேன். அங்கிருந்து, நான் ஏதாவது மனுக்கள் அனுப்பினால், அமைச்சர்களுக்கானாலும் சரி, மாவட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கானாலும் சரி, அந்த மனுக்கள் என்ன நிலைமையில் இருக்கின்றன என்றால் அமைச்சர்களிடமிருந்து எனக்குப் பதில் வரும்பொழுது ‘பரிசீலனையில் இருக்கிறது’ என்றுதான் பதில் வரும். மாவட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்றால், ‘இப்பொழுது அரசாங்கத்தில் நிதிவசதி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்’ என்று அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள். நாங்கள் என்ன செய்வது? இப்படி ஒரு அவல நிலை நிலவுகிறது. அதற்கு முன் 196 -வது வருட தேர்தலில் இப்படி பல பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருந்ததினால் தான், 20 ஆண்டு காலமாக சர்வாதிகாரமாக ஆண்டு வந்த காங்கிரஸ் வீழ்த்தப் பட்டது என்பதை நான் முற்றிலும் உண்மையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். நமது தமிழக அரசு நான் சொல்வது தவறு என்று நினைத்தாலும் கூட, நான் இதை நல்லெண்ணத்தோடு சொல்கிறேன், அவர்களுக்கு உணர்த்துகிறேன் என்றும் அவர்கள் உண்மையோடு என் மீது பற்று கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக அரசு கூலம் சீரமைப்புத் திட்டம் போன்ற நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி சீரமைப்புத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவது பற்றி நான் சீரோடும், சிறப்போடும் வரவேற்கிறேன். ஆனால், கோவிலப்படி வட்டாரத்தில் குடிதண்ணீர் இல்லை என்று பல ஆண்டுகளாக அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்தாலும் கூட, இன்னும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை தீர்த்தபாடியில்லை. எங்கள் வட்டாரத்தைப் பார்த்தால் எங்கு குடிதண்ணீர் பஞ்சம், சாலை வசதி கிடையாது. என் ஊரில் மட்டுமல்ல, நான் பொதுவாகவே எங்கள் மாவட்ட உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். பலஊர்களில் இம்மாதிரி ரோடு வதி இல்லை. நண்பர் திரு. வெள்ளத்தூரை ஊருக்குக் கூட ரோடு வசதி இல்லை. இந்த அவல நிலை மாற்றப் பட்டு எல்லா இடங்களிலும் ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பருவ மழை தவறியிருப்பதால், உணவுப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள எல்லா கிராமங்களிலும் ரேஷன்கை- திறக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் உணவுப் பற்றுக்குறை தீர்க்கப்படாததால்தான், பல பிரச்சனைகளுக்கு அவர்கள் செவி சாயக்காததன் காரணமாகத்தான் 1967 தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் முறியடி கப்

[திரு. மு. முத்தையா]

[1969 மார்ச் 4]

பட்டார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) தயவு செய்து எனக்கு மேலும் ஐந்தி நிமிடங்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அது மிகவும் பின் தங்கிய தொகுதி. நாங்கள் அவ்வப்பொழுது கொடுக்கிற மனுக்களை பரிசீலனை செய்து, தாமதமில்லாமல் உணவுப் பங்கீடு கடைகளைத் திறக்க வேண்டும், ரோடு வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி ஆகிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு, வரிவசூல், அரசாங்கக் கடன், ஒத்திபோடுதல் அந்தப் பிரச்சனைகள் மேலும் தாமத மில்லாமல் தீர்க்கப்பட வேண்டும். மேலும், 'ஒருத்தி உடுக்க உடை இல்லை' என்று உடை மாற்றுவதற்காக ஒசி கேட்டு போனோளாம்; அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவளும் ஈச்சம் பாயைக் கட்டிக் கொண்டு அவள் எதிரிலே வந்தாளாம்' என்று பழமொழி சொல்வது உண்டு. அந்த மாதிரி நிலை தான் அங்கே நிலவுகிறது. இந்தப் பிரச்சனைகளெல்லாம் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் இப்பொழுது சொல்லவிட்டுப் போனதை மீண்டும் தொடருவேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

* திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : சட்டமன்றத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் போன்ற பல இளைஞர்களுக்கு அரசியல் ஆசானாக இருந்தது அறிவின சுடரை இழந்து இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், என் இதயத்தில் வேதனையை தேக்கி வீர வணக்கத்தை மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணை அவர்களுக்குச் செலுத்தி, என் உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் முன்னே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டுக்கான நிதி நிலையை விளக்கிக் காட்டும் பொறுப்போடு, மத்திய சர்க்காருக்கும் மநில சர்க்காருக்கும் நிதியை ஒட்டி எந்த எந்த நிலைகள் இருக்கின்றன என்பதை நிழல் படம் போன்று எடுத்துக் காட்டும் அளவில் இது அமைந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் இந்த மன்றம் மறந்துவிடாது என்று நினைக்கிறேன். முதல் அமைச்சராக அமர் அண்ணை அவர்கள் டெல்லிக்கு பயணம் சென்று அங்கு முதலமைச்சர் மாநாடுகளில், தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலாக இருந்தாலும், வேறு மற்ற மற்ற திட்டக் குழு போன்றவைகளாக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்காரிலே அதிகாரம் குவிந்து கிடக்கும் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி, அசியல் அமைப்புச் சட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டே தீர வேண்டும் என்றும் இந்தப் போக்கு நீடித்தால், மாநில சர்க்கார்கள் ஒழுங்காக, மக்கள் மத்தியில் நல்லதொரு பெயரை எடுக்க முடியாது என்பதனை பல முறையிலும் விவாதித்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே அன்று அதை ஒத்துக் கொள்ள முன்வரவில்லை, அண்டை மாநிலங்கள். ஆனால், இன்றைக்கு பேரறிஞரின் கருத்து ஏற்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. அண்மையில், மைசூர் மாநிலம் எந்த அளவிற்கு நம்மோடு ஒத்துப் பாடியது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். நேற்றைய தினம், அண்டை மாநிலத்தில் ஆந்திர மாநிலத்தில், பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார் ஆந்திர மாநில முதல் அமைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள். அந்த நேரத்தில், நிதிநிலை வாயில்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் நிதி அளிக்கும் முறையில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார். அங்கே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை, அதுவும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை, ஆறு மாதத்திற்கு தீட்டப் பட்டதை, 8 கோடி 50 லட்சம் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை அளிக்கும் அவரே மத்திய சர்க்காரின் பேரில் கணைகளைத் தொடுத்து அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அப்படி யிருக்கும் நேரத்தில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இங்கே அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நிச்சயமாக எங்களைக் குறைசூற மாட்டார்கள் என்று நனுகுகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய சர்க்காரை தாக்குகிறார்கள், ஐயைப் பாட்டையே பாடுகிறார்கள் என்று சொல்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. செஞ்சி வெ: முனுசாமி]

ஆம் போக்கை மாற்றிக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கும் சிக்கல் ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலையல்ல. 1950-ல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சிக்கல்கள், ஊழல்கள் இவற்றை மாற்றியே ஆக வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பேரரசுக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையில் தமிழர்கள் முன்னேடியாக இருந்து, இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக இந்திய பேரரசுக்கு, அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கும் வகையில், அமைக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசு ஏதோ ஒரு ஹோல்சேல் வியாபாரி போலவும், மாநில சர்க்கார்கள் ஒரு சப்-ஏஜென்ட் போலவும், ஜெனடுகளாகவும் இருந்து நடப்பது போல அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்டிகிள்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.

இங்கே நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த நேரத்தில் கடன்பட்ட நெஞ்சத்தோடும், கவலை கொண்ட நெஞ்சத்தோடும் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். கடன் பளுவு ஏற்படுகிறது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 19 2-53-ல் ராயலசீமாவில் பஞ்சத் துயர் நிவாணத்திற்குக் கொடுத்த தொகைக்கு 1970 மார்ச் 31-ம் தேதியோடு ஒப்பந்தப்பட்ட துணையை கட்டியாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்றே பட்ட கடனுக்கு இன்று செலுத்தியாக வேண்டும் என்கிற நிலை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருக்கும் மாநிலங்கள் பிரிக்கப் பட்டிருக்காது. இணைத்திருக்க வேண்டும், நேச உணர்வு வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. நேச உணர்வு வேண்டும் என்றால், ஒன்றை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேசத்தோடு பழகுவது என்றால், கடன் வாங்கும் நேரத்தில், கைமாற்றுக்கக் கடன் என்று வாங்கும்போது, அதற்கு வட்டி கேட்கும் நிலை இருக்கக் கூடாது. நம் பகுதியிலே கூட நண்பர்கள் பணம் வங்கும் போது கூட, அதை கைமாற்றுக் கடனாக வாங்கும்போது, அதற்கு வட்டியாக கேட்கிறோம்? இன்றைய தினம், இந்திய அரசு நம்மிடம் வட்டி பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக ரூகருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். இப்பொழுது மாநில அரசாங்கங்களுக்குக் கொடுக்கும் கடன்களெல்லாம் வட்டியில்லாக் கடன்களாக இருக்க வேண்டும். 'Loans without Interest' என்று சொல்லும் கடன்களாக அமைவ வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும், மக்கள் பிரதிநிதியாக இருந்தாலும், மாநிலம் இருந்தாலும், கடனாக இருந்தாலும், மக்கள் தொகை அடிப்படையில் தான் மத்திய சர்க்கார், இந்தியப் பேரரசு பணங்களை ஒதுக்கித் தருகிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அமுல் நடத்தி, பல விருதுகளையும், சப்ஸிட்டத்தையும் பெற்று இருக்கிறோம். ஆனால், அதிலெல்லாம் தமிழ் நாடு முன்னேடியாக இருந்ததால், 2 ஆக இருந்தது, இன்றைக்கு 39 என்ற அளவில் நம் பிரதிநிதிகள் குறைந்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் "ஏ" நகரங்கள், "பி" நகரங்களாக மாறிவிடும்; "பி" நகரங்கள் "சி" நகரங்களாக ஆகிவிடும் என்கிற ஐயப்பாடு தான் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அந்த தத்துவத்தில், அதை பேஸிலிக்காக, அடிப்படையாக வைப்பதானால், 1 62-ல் மாநிலங்களில் பரவலாக எந்த மக்கள் தொகை இருந்ததே, அந்த அடிப்படையில் மானியங்களை மதிப்பிடும் அளவுக்கு செயல் படவேண்டும். இது ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியும் ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறையை அமுலாக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில், நிதி கேட்கும்போது, விளக்கிச் சொல்லவேண்டுமென்றே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஏதோ மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் போட்டி உண்டாக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு இல்லை. இப்படி காங்கிரஸ் கட்சி மேடையில் பயன்படுத்தக்கூடாது, என்பதை நண்பர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து விட்டு, என்னுடைய அடுத்த பொருளுத்குச் செல்ல விழைகின்றேன்.

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

[1969 மார்ச் 4]

தொழில் மந்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே பொறுப்போடு படித்துப் பார்த்தால், தெரியும், தொழில்துறைக்கு எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை நிறுவும் வகையில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் உருக்ாலை பற்றிச் சொல்லும்போது, முன்னால், சேலத்திலே இரும்பாலையா? யார் சொன்னது, எ பொழுது சொன்னது, காஞ்சிபுரத்தில் பாருங்கள் என்றார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, நிச்சயமாக வரும் என்று தொடக்க வேலைகள் துவக்கப்படும் என்று பணம் ஒதுக்கி செய்திருப்பதைப் பாராட்டுவேண்டும். உரத் தொழிற்சாலை விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கும் நிலையில், உரத்திற்கு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு இயற்கை சதி செய்திருக்கிறது என்பதை திட்டவாடமாக, வெளிப்படையாக, மறைக்க மல் நாட்டு மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தும் வகையில் குறிப்பிட்டுக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் வடாற்காடு, செங்கல்பட்டு என்கிற மாவட்டங்களோடு அறிக்கையில் நிறுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள். தமிழகம் பூராவும் பரவலாக பல பகுதிகளிலும் பஞ்ச நிலை இருப்பதால், பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனம் செய்யவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவ்வளவு மோசமாக நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை இன்றைக்கு தமிழகத்தையே வாழவைக்கும் மாவட்டம். தஞ்சை கொழித்தால் இந்த மாநிலம் பூராவும் சபிட்சம் அடையும். செங்கல்பட்டு, வடாற்காடு, தென் ஆற்காடு போன்ற தன்னிறைவு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் மாவட்டங்களும் இன்றையதினம் எதிர்பாராத வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களை ஓட்டியிருக்கின்ற திண்டிவனம், செஞ்சி பகுதிகளில் உண்மையிலேயே பஞ்சம் ஏற்படும் அளவில் காட்சி இருக்கிறது. அங்கே ஏரிகள் எல்லாம் பாலைவனமாக காட்சியளிக்கின்றன. வயல்காடுகள் எல்லாம் எப்போதுமே வீணாயாத நிலங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கும் தமிழக அரசு தன்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பற்றி எல்லோரும் பேசிவிட்டார்கள். “அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன்” என்ற நிறுவனம் விவசாயத்திற்குத் தேவையான டிராக்டர்கள், மின்சார விசையேற்றங்கள், எண்ணெய்ப் பொறிகள் முதலியன வாங்குவதற்காக விவசாயிகளுக்குக் கடன் தந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் டிராக்டர்கள் போதிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. பெர்க்ஸன் டிராக்டர் வேண்டுமென்றால் நான்கு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்டர்நேஷனல் டிராக்டர் வேண்டுமென்றால் ஓராண்டு ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு உதவி செய்து விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கின்ற நேரத்தில், இப்படி விவசாயக் கருவிகள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது ஆகவே, அரசாங்கம் அயல் நாடுகளிலிருந்தாவது டிராக்டர்களை வரவழைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயக் கருவிகள் உடனுக்குடன் கிடைக்க அரசு வழி செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

உ விற்பனை நிலையங்களில் போதிய உரத்தைக் கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்ள கிடங்குகள் போதிய அளவில் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டு செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதிகளில் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் அறிவார்கள். போன வருடம் மூட்டை 36 ரூபாய்க்கு விகி

1969 மார்ச் 4]

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

*கூவி விற்பனர்கள். ஆனால் இந்த வருடம் நிலைமை அவ்வாறு இல்லை. இவ்வருடம் விளைச்சல் இல்லை. கொள்முதல் விஷயத்தில் அந்தப் பகுதிகளில் கெடுபிடி இருந்து வருகிறது. இந்த நேரத்தில் மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொள்முதலுக்குக் குறிக்கப்பட்ட விலையைப் பொறுத்த வரையில், உயர்நீதிமன்றம் தன்னுடைய தீர்ப்பினை வழங்கியிருக்கிறது. கொள்முதலுக்கு விதித்திருக்கின்ற விலை போதாது என்றும் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. மற்றப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதைப் போல நெல்லுக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு, அவசியத்திற்கேற்ப விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இதை உணர்ந்து, மாநில அரசு மத்திய அரசுடன் கலந்து விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். மாநில அரசு இதைக் கண்டிப்பாகச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அப்பொழுதுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஏழை எளியவர்கள் பாட்டுவார்கள். பட்ஜெட் என்று சொல்லும்போது, எந்தெந்தப் பொருள் எின்மேல், வரிகளைப் போடலாம் என்று மத்திய அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு இப்போது 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகிக்கும் மண்ணெண்ணெய்க்கும், குருடாயில், டீசல் போன்றவற்றிற்கும் மத்திய அரசு வரி போட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் 7,900 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் முறையில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பைப் பெற இருக்கின்ற 7,900 குடும்பங்கள் நிச்சயமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகின்றன.

மேலும், கல்யாணம் செய்ய முடியவில்லையே என்று கலங்கி கொண்டிருந்த அரசுப் பணியாளர்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கடன் வழங்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் கட்சி மாச்சரியத்தை விட்டு, நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். யார் பாராட்டினாலும், பாராட்டாவிட்டாலும், நிச்சயமாக அரசுப் பணியாளர்கள் பாராட்டுவார்கள். ஏழை எளியவர்கள் பாராட்டுவார்கள். ஆசிரியர்களைக் கொண்ட 7,900 குடும்பத்தினர் பாராட்டுவார்கள். இந்தப் பாராட்டு தமிழக அமைச்சர்களுக்கும், நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்றென்றும் உண்டு என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. முருகேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட உரையின்மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, வரியில்லாத ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டமாக இருந்த போதிலும், மக்களுக்கு சுபீட்சத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் எந்த விதமான திட்டமும் இதில் அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

உணவு உற்பத்திக்குப் பெரிதும் பாடுபடும் இந்த அரசு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள மக்கள் விரும்பும் சின்னறு அணைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இந்த நிதி ஆண்டில், நிதிஒதுக்கீடு செய்யப்படாததைப்பார்த்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். சின்னறு அணைத் திட்டம் நிறைவற்றப் பட வேண்டுமென்று நான் இந்த ம மன்றத்திலும் எழுத்து மூலமும் கோரி வந்திருக்கிறேன். சின்னறு அணைத் திட்டம் நன்கு வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படப்பட்டுள்ளது. இதனுடைய பூர்வாங்க பரிசீலனை முடிந்து சுமார் 108 லட்சம் ரூபாய் அளவில் எஸ்டிமேட் போட்டு, முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த அணையினால் சுமார் 3,000 ஏக்கர் புதிய பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்தத் திட்டம்

[திரு. க. முருகேசன்]

[1969 மார்ச் 4]

முடிவு செய்யப்பட்டால், தர்மபுரி தாலுக்கா பெரிதும் பயனடையும். பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி அடைவதுடன், பல பெரிய ஏரிகளும் அதாவது, பாலக்கோடு ஜேரதலா ஏரி வாய்க்காலிலிருந்து பாப்பாரப்பட்டி, தர்மபுரி, கடகத்தூர், சோகத்தூர் போன்ற பெரிய ஏரிகளும் பாசன வசதி அடையும்.

தற்சமயம் பாலக்கோட்டில் ஏற்படப்போகும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கு வேண்டியுள்ள தண்ணீரும் தங்குதடையில்லாமல் கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை, தற் பொழுது நிதியமைச்சராக உள்ள மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் உணவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது அவர்களிடமும், மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தர்மபுரிக்கும் பாலக்கோட்டுக்கும் வருகை தந்த நேரத்தில் பெரிதும் வற்புறுத்துச் சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றி கவனிப்பதாவும், நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதாகவும் கூறியுள்ளார். பாலக்கோடு தொகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவெனில், இந்த ஆணைத் திட்டத் திற்கு, இந்த ஆண்டே நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என் துதான்.

அடுத்தபடியாக, நெசவாளர் குறைகளை நிரந்தரமாகப் போக்க இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமும் திட்டங்களும் குறிப்பிடப்படவில்லை. விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது நெசவுத் தொழில். நெசவாளர்கள் இன்றைய தினம் தொழில் வாய்ப்பின்றி, பட்டினி கிடக்கும் பரிதாப நிலைபை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அரசு தலையிட்டு நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நெசவாளர் சமூகத்தை, குறிப்பாக செங்குந்தர் வகுப்பை “மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பில்” (Most Backward Community List)-ல் சேர்த்து, அவர்கள் அதிக அளவு படிக்க வாய்ப்பும் வதியும் பெற்று, வாழ்க்கையில் முன்னேற சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், நெசவாளர்களுக்கென “கேஷ்மநல் வாரியம்” ஒன்றை அமைத்தால் நெசவாளர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதுதவிர, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளிலும், மற்ற கூட்டுறவுத் துறைகளிலும் நெசவாளர் சங்கங்கள் போட்டிருக்கும் பங்குத் தொகைக்குப் பல ஆண்டுகளாக வட்டி கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வரும் நிலைமை இருக்கிறது. இதுமட்டுமல்ல, நெசவாளர் சங்கங்கள் மில்களிலும் இதர கட்டிடம் போன்றவைகளில் போடப்பட்டுள்ள மூலதனத்தை கவரேஜ்ஜாக ஏற்றுக்கொள்ளாததால், பல கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்கள் இன்று மூடப்பட்டுள்ளன. இதைப்பற்றியும் அரசு தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். நெசவாளர் தொழிலாளர்களை வாழவைக்க தக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் அடுத்த ஆண்டு வரப் போகிறது. இன்னும் பஞ்சாயத்து தேர்தல் முறையைப்பற்றியும், சில சீர்திருத்தங்கள் பற்றியும் அரசு முடிவு எடுக்கவில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் தர வேண்டும். நிர்வாக அதிகாரிகளைத் தலைவர் அவர்களின் காரியதரிசிகளாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடியாக, பஞ்சாயத்து ஊழியர்களின் பஞ்சப்படியை அரசு ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்த்திக்கொண்டே போகிறது. இது பஞ்சாயத்திற்கு ஏற்படும் ஒரு சுமையே ஆகும். பஞ்சாயத்திலிருந்து இந்த சம்பள உயர்வை சரிக்கட்ட முடியவில்லை. ஆகையால் அரசு கட்டாயம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஓர் ஈட்டு மானியம் வழங்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. க. முருகேசன்]

என்னுடைய தொகுதியில் பாலக்கோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் மிகப் பெரிய பஞ்சாயத்து யூனியனாக, 55 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இதை பாலக்கோடு பஞ்சாயத்து யூனியன், காரியமங்கலம் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்றபடி இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் னாக பிரிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற்று கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அரசு கொடுக்கும் அரிய பல திட்டங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி, பயன் அடையும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மழை மிகவும் குறைவு. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட டஞ்ச நிவாரணத் தொகை மிகவும் குறைவு. விவசாயிகளுக்கு வரிவஜா கொடுக்க வேண்டும். கடன் வசூல் முதலியவை தள்ளிவைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் 1965-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, நான்கு வருடங்கள் ஆகின்றன. அந்த மாவட்டத்தில் 100 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்பட்டும் சீப் எஜுகேஷன் ஆபீசர் தனியாக இல்லை. மாவட்ட நூல் ஆணைக்குழு பிரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கென “அக்கிரகல்சரல் என்ஜினியரிங்” தனி விவசாயப் பொறியியல் அலுவலகம் இல்லை. இவைகளையெல்லாம் கேம் மாவட்டத்திலிருந்து தனியாகப் பிரித்துத் தரும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் பொருளாதாரத்தில் சிறந்து விளங்க ஒகேனக்கல் மின்சாரத் திட்டத்தை முடிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். மேலும், இயற்கை வளம் பொருந்திய ஒகேனக்கல்லில் நிறைய யாத்ரிகர்கள் அன்றாடம் வந்து செல்கிறார்கள். ஆகவே, உல்லாப் பயணிகள் அதிக அளவில் வருவதற்கும், அங்கு தங்குவதற்கும் ஏற்றபடி சிறந்த சுற்றுலா மாளிகை ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்று அரசை மிகப் பணிவுடன் வேண்டுகொள்கிறேன். அரசு தக்க முறையில் நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

°திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுக்கிறது. இது டெபிசிட் பட்ஜெட். நன்றாக உள்ளே பார்க்கப்போமானால் மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் கேட்டிருக்கிறோம். பணம் வந்தால் சரியாகிவிடும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து எப்படி பணத்தை வாங்கப்போகிறார்கள், வாங்குவதற்கான திட்டம் என்ன ஆகிய எதுவும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இப்போதுள்ள நிலை என்னவென்றால் ஆளும் கட்சியினர் காங்கிரஸ் கட்சியினரைப் பார்த்து காங்கிரஸ் கட்சியினர் தானே மத்தியில் ஆளுகிறார்கள், அவர்களை நமக்குப் பணம் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள், அவர்கள் பண உதவி செய்ய மறுப்பதால்தான் நமக்கு எல்லாச் சங்கடங்களும் நேரிடுகின்றன என்று காங்கிரஸ்காரர்களைப் பார்த்துக் குறை சொல்வதும், இவர்கள் நீங்கள் மத்திய சர்க்காரை எதற்காகக் குற்றம் சாட்டுகிறீர்கள், உங்கனால் முடியவில்லை என்று திருப்பிச் சொல்லுவதும்—இப்படி இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சியை, அந்தக் கட்சி இந்தக் கட்சியை மாற்றி மாற்றி குற்றம் சாட்டுவதைத் தான் பர்க்கிறேன். நாங்கள் சுயேச்சை—எங்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது? பக்கத்தில் மைசூர் மாநிலம் இருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலம் இருக்கிறது, அங்கெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆட்சி செய்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி பதவியில் உள்ள மாநிலங்களிலும் மத்திய சர்க்கார் போதுமான நிதி உதவி செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். ஆக நமது மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சி ஆட்சி நடக்கிறது என்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்ய மறுக்கிறது என்ற நிலை இல்லை. அவர்கள் அவர்-எனிடம் உள்ள நிதியை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் பிரித்தளிக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1969 மார்ச் 4]

ஆனால் இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிற வாய்ப்பினை வைத்துக்கொண்டு இங்கே ஆளுகிறவர்கள் எந்தத் திட்டத்தினதே தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். நம்மிடம் இருக்கிற வாய்ப்பினைக் கொண்டதான் நாம் நம்முடைய திட்டத்தைத் தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பாக ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். நான் ஒரு நகரசபைத் தலைவர். நகரசபைத் தலைவர் என்ற முறையில் அந்த நகரசபையின் வரவு செலவுக் கணக்கை டெபிட்லாகத் தயாரித்து அந்தப் பணத்தை மாநில சர்க்கார் தன் கொடுக்க வேண்டும், பல்வேறு துறைகளில் அதிகமான வரியைப் போடும் பணம் சேகரிக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி அரசாங்கம் நகராட்சிகளுக்குப் போதுமான தொகைக் கொடுக்காதது பெரும் குற்றம், இதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிதான் பொறுப்பாளி என்று குற்றம் செல்லிக் கொண்டே போகலாம். இப்படி ஒவ்வொரு நகராட்சிகளும் மாநில அரசைக் குற்றம் பாட்டிக்கொண்டே போனால் என்ன செய்வது? நகராட்சிகள் தங்களுடைய வருமானத்திற்கு ஏற்ற திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டு செயல்படக் வேண்டும். அதேமாதிரி மாநில அரசாங்கம் அரசியல் அமைப்புப்படி அவர்களுக்குள்ள நிதி ஆதரங்களைக் கொண்டு திட்டம் தயாரித்துச் செயல்படக் வேண்டும். அரசியல் அமைப்புக்குள் காட்டுப்பட்ட மத்திய சர்க்காரும் இயங்கி வருகிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். நம்முடைய பொறுப்பை பிறர் மேலிழையைப் போட்டுவிட்டு நாம் தட்டிக் கழிக்கப் பார்ப்பது சரியல்ல.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பட்ஜெட் துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட் என்று செல்லுகிறார்களே, மற்ற மாநிலங்களுடைய பட்ஜெட்டுகளும் துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட்கள் தான் என்பதை உணர்வார்களா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : எல்லாவற்றையும்விட இது பெரிய துண்டாக இருக்கிறது. அதைத் தான் சொல்கிறேன். எதற்காகத் துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட்டாகத் தயாரிக்க வேண்டும்? இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் நமக்கு இருக்கிற வாய்ப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு நல்ல விதமாகச் செயல்படவேண்டும் என்பதுதான் என் யோசனை.

அடுத்து, புது வரி எதுவும் போடாத பட்ஜெட்டாக இது வந்திருப்பது சந்தோஷம். இந்த நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் மட்டும் பெருகிப் பயனில்லை. விவசாயத்தையே நம்பி 70 சதவிகிதம் மக்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்லவிதத்தில் வாழக்கை நடத்த முடியவில்லை என்றால் எத்தனை தொழிற்சாலை கட்டினாலும் கூட, தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்கள் வாங்கப்படமாட்டாது தேங்கிவிடும். கன்வெய்னர்கள் இல்லை என்றால் தேக்க நிலைதான் ஏற்படும். அதனால் உற்பத்தி தேக்கம், போட்ட முதலீட்டுக்கு ஏற்ற வருமானம் இன்மை, நஷ்டம், வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கூட கட்டாத நிலைமை, இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு போனால் எங்கே, சம்பளம் எங்கே, இருக்கின்ற தொழிலாளர்களையே வேலையைவிட்டு எடுக்க வேண்டிய நிலை வரும், இவ்வளவும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற 70 சதவிகிதம் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கும்படியாக விடுவதனால் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அந்த நிலைதான் வந்துகொண்டிருக்கிறது. மழையில்லை. தண்ணீர் இல்லை. வரவர மக்கள் நகரத்திற்கு நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அதிக அளவில் மக்கள் நகரத்தை நோக்கி வருவதனால் அதிவேகம் நகரத்தில் இருக்கக் கூட இடம் இல்லாது. சுகாதார வசதி இல்லாது, மிகுந்த பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக நேரிடும். நகரத்திற்காக அரசாங்கம் அதிகமான அளவு செலவு செய்ய வேண்டி நேரிடும். ஆக உண்டியாக அங்கங்கே உள்ள கிராம மக்கள் அவரவர்களது இடங்களிலேயே வளமான வாழ்வை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும்.

இப்போது அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடனையும் திருப்பிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஜப்தி செய்யப்பட்டு, இருப்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

பதையும் விட்டுவிட்டு ஓட வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரிஸ் மூலமாக கிணறு வெட்டக் கடன் என்று கொடுப்பானேன்—கிணறு வெட்ட வேண்டுமா, வெட்டிக்கொடுத்து விடுங்கள், டிராக்டரை வாங்கைக்கு கொடுத்து—வாருங்கள், சமுதாயக் கிணறு வெட்டிக்கொடுங்கள், பம்பு செட்ரூ போட்டு தண்ணீர் இரைத்து அதற்கு வாடகை வாங்கிவிடுங்கள். இப்படி எல்லாம் செய்து விட்டால் கடன் கொடுக்கத் தேவையில்லை, ரெட்டிபேசத்திற்கு இடமில்லை. லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் மிக அதிக அளவில் பயன் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக சிறு தொழில்கள் கிராமத்தில் பரவலாக ஏற்பட வசதி செய்தாக வேண்டும். அங்கங்கே ஏற்பட்டால்தான் விவசாய காலம் தவிர மற்ற நேரங்களில் விவசாயிகளுக்கு கிராமங்களிலேயே வேலை கிடைக்க வழியேற்படும். அவர்களும் வேறிடத்திற்குச் செல்ல மல், நகரங்களில் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தாமல், ஆங்காங்கிருந்தபடியே வாழ்க்கை நடத்த முடியும். நமக்கும் செலவு குறையும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக கைத்தறிக்களைப்பற்றி ஒன்றுமே பேசவில்லை. விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான பேர்கள் ஈடுபடுகிற தொழில்கைத்தறிதான். அதைப்பற்றியும் சிறிது பட்ஜெட்டில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் சந்தோஷமாக இருக்கும். இல்லாததான வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்னைக் கேட்டால் கைத்தறிக்கு என்று ஒரு மந்திரியையே போடலாம். பீகாரில் எல்லாம் எத்தனை மந்திரிகள்—நான்கு எம். எல்.ஏ.க்கு ஒரு மந்திரி என்று போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இங்கே போட வேண்டியதில்லை என்றாலும் கைத்தறிக்கு ஒரு மந்திரி என்று தனியாகப் போடுவது மிகவும் அவசியம். நான்கு ஐந்து இலாக்காக்களை ஒரவரிடமே கொடுத்து அவர் ஒரையடியாக தன்முன்னிலை குவிந்திருக்கிற பைல்களைப் பார்ப்பதற்கு தூங்காமல் என்ன செய்ய முடியும்? எத்தனை பைல்களைத் தான் பார்ப்பது, அவர்களுக்கும் அலுப்பு ஏற்படாதா?

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ரொம்ப கஷ்டமான நிலை. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உண்டாக்க வேண்டும். அதற்குப் பதில் ராஜபாளையம் பக்கத்தில் ஆலக்குளத்தில் தொழிற்சாலை கட்டப் போகிறார்கள் என்றால் பலபேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது. நாம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால்தான் அவர்களது சங்கடம் ஓரளவாவது குறையும்.

இந்த மாதிரியாக வருங்காலத்திலே எந்த எந்த விதத்தில் இனிமேல் வருகிறவர்கள் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தப்படுவார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்து அதைத் தடுத்து வருகின்ற சந்ததியார்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கக் கூடிய முறையில் நாம் இப்பொழுதே ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதிருந்தே பட்ஜெட்டை தயார் செய்வதை நல்ல முறையிலே பொருளாதாரத்தை வளர்க்கக்கூடிய முறையிலே செய்யாவிட்டால் மிக மோசமான நிலைமைதான் வருங்காலத்திலே ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக சிட்டி காம்பென்சேட்டரி அலவன்சைப்பொறுத்த வரையில் கெஜெட் ஆபீஸர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களும் வீட்டில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல ஸ்டேடெலியில் இருந்தாக வேண்டும். பெரிய பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தால் கார் வைத்திருக்க வேண்டும். லீடு வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் குடிசையில் இருக்க முடியாது. லஞ்சம் தான்டவமாடுகிறது. மற்றப் பொருளாதார நிலைமைகளையெல்லாம் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த சிட்டி காம்பென்சேட்டரி அலவன்சையும் கெஜெட் ஆபீஸர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1969 மார்ச் 4]

பொதுவாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, கைத்தரையைப்பற்றி எதுவும் சொல்லாமல் இருப்பது வருத்தத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. எஸ். இராகு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்குப் பிறகு 1969-70-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். நல்லிதயத்தைத் தொடுகின்ற இசையை எழுப்பிக் கொண்டிருந்த வீணையினுடைய நரம்புகள் அறுந்துவிட்டதைப் போல் அருமையான இலக்கியப் புத்தகத்தையும் புத்தகங்கொண்டிருந்த நேரத்திலே அந்தப் புத்தகம் தீப்பிடித்ததைப் போல், அலங்காரப் படகொன்று புயல் காற்றால் சிதைந்துவிட்டதைப் போல் நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். அவர்களுடைய மறைவிற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றிகலந்த அனுதாபத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்திற்கு முதலிடம் தந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டில் பொறுப்பேற்றவுடன் எங்களுடைய யூனியனுக்குப் பணம் போதவில்லை என்று வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்திலே அவர்கள் பெரிய மனதோடு ஆறுதலிடும் ரூபாயை என்னுடைய தொகுதிக்கு வழங்கினார்கள்.

இருபது ஆண்டுகாலமாக தியணைப்பு நிலையம் ஒன்று வேண்டுமென்று பொது மக்கள் அடிக்கடி கேட்டிருந்தும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தொடர்ந்து அதற்கு மறுத்து வந்ததும், அதற்குப் பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெரம்பலூரில் ஒரு தியணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு ஆணை பிறப்பித்து இன்றைக்கு அது காட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையிலே என்னுடைய தொகுதி மக்களும், நானும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கை போன்ற ஒரு கவர்ச்சியற்ற ஆவணமும் அவர் கை வண்ணத்தால் எழில் வண்ணம் பெற்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், உண்மைதான். நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் தன்னுடைய கைவண்ணத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தனித் தன்மையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சிறந்த இலக்கிய கர்த்தாவாகிய கோல்ட்ஸ்மித் பற்றி ரோனால்டு என்ற அறிஞர்

‘He touched nothing that he did not adorn’

என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் போலவே நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொடராத துறையில்கூட, தொடர் துலங்காத தலைப்பு இல்லை என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்குப் மிகப் பெருமையோடு தமிழகத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். புதிதாகப் பதவியேற்றிருக்கிற கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போன்று அண்ணா அவர்களுடைய திட்டங்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய எண்ணங்களையும் செயல்படுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தைக்கு அடையாளமாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கை நமக்கு முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அண்ணா அவர்கள் விரும்பிய படியரசித் திட்ட நீட்டிப்பு, கல்விக்கு 65:39 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி பி.யூ.சி. வரை இலவசக் கல்வியளிக்க முன் வந்துள்ளது, விவசாயம், மின்சாரத்திற்குப் போதிய கவனம் செலுத்தி வருவது, ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்தல், அண்ணாவின் ஏக்கம் நிறைந்த அவர்களின் தனிக் கவனத்தை கவர்ந்த சேலம் இரும்பாலை அமைப்பது, வரியற்ற அறிக்கையைத் தந்தது போன்ற திட்டங்களைத் தொடர்ந்துள்ளது. இவையெல்லாம் இந்த அரசு அண்ணா அவர்களின் வழியிலே நடைபோகிறது என்பதற்குச் சான்றுகளாக இருக்கின்றன. பாராட்ட வேண்டிய பலகாரியங்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இருக்கின்றன. 150 கோடிக்கு மேல் மத்திய அரசிலே மொரார்ஜி தேசாய்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் மத்திய அரசு வரி போட்டது என்று சொன்னால், மத்திய அரசு பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது, இந்த அரசு பட்ஜெட்டைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவு எளிதாக அவர்கள் அந்த வாதத்திலேயிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. மொரார்ஜி தேசாய் வரி போட்டதைப் பற்றி சுதந்திராக கட்சி கண்டனம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மதுலிமாயி கண்டனம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள், தங்களுடைய தூதுவராக டெல்லிப் பட்டணத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிற காமராஜ் அவர்களை அங்கே பேசச் சொல்ல வேண்டும். தேர்தலுக்கு முன்னதாக காமராஜர் மந்திரி பதவிக்கு வந்தார் என்றும் பேசவில்லை. இப்பொழுது மந்திரி பதவி வந்தால் என்ன வரலாட்டால் என்ன என்று சொல்லுகிறார். விரும்பியோ விரும்பாமலோ மந்திரி பதவி கிடைக்கவில்லை. இந்த ஒரு காரியத்திற்காக வாவதுதனை புரிவார் என்ற முறையில் வரிக் கொடுமையிலிருந்து தமிழகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு டெல்லியிலே பேசச் சொல்லுங்கள். 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருப்பதைப் பற்றி சென்னையிலே உள்ள ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை, ஏழை மொரார்ஜி தேசாயின் கையிலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறான், அந்த ஏழையைத் துணியைப் பிழிவது போல் பிழிகிறார்கள் அதிலிருந்து ரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாகச் சொட்டுகிறது. அந்தக் காட்சியைப் பற்றி காமராஜர் அவர்களைப் பேசச் சொல்லி விண்ணப்பம் செய்யுங்கள் அது அவர் தேசப் பிதா, ஏழை மக்களின் காவலன் என்று நீங்கள் சொல்லுகிற அளவுக்குக் காரணமாக இருக்க முடியும், என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது.

மொரார்ஜி தேசாய்தான் பஞ்சமா பாதகம் செய்யக்கூடிய பட்ஜெட்டை வைத்து உள்ளார்கள் என்பதை நான் துணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் மற்றப் பெரியவர்கள் ஆக இருந்தாலும் எதைக் கொண்டுவந்தாலும் நாங்கள்தான் சொன்னோம் என்று பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், நான் அப்போதே சொன்னேன் என்ற வாதம் வேடிக்கையான வாதம். அது யாருக்கும் கை கொடுக்காது. நாங்கள் தான் சொன்னோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரண்மனார் அரண்மனைக்குத் தமிழகம் என்று பெயர் வைத்தார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாட்டுக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்திருக்கிறது. பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி கொண்டுவருவோம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய கலைஞர் புதிய ஆட்சியிலே பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியைப் பின்பற்றுகிறோம் என்பதற்கு இவையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டுகள். எதையும் சொன்னதைச் செய்வார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினர் என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். சொன்னோம் என்பதைப் பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், செய்கிற காரியத்திற்கு வரவேற்பு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. மார்டின், திரு வினாயகம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் சூதாட்டம் என்று லாட்டரியை. நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தர்மர் காலம் முதல் சௌத் லி பெப்பிள்ஸ் காலம் வரை தவறான வழியிலே குறுக்கு வழியிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கத்தின் மூலமாக எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் வருவாயை மேலும் பெருக்க நாட்டினுடைய பொது வருவாயைப் பெருக்க, நன்மையை அதிகரிக்க, நாட்டுச் செல்வத்தை வளர்க்க நாட்டிற்கு நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய முறையில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை ஆரம்பித்தார்கள். நல்ல முறையிலே அது பரிணமிக்கிறது. அதற்கு மக்களிடம் வறப்பேரில்லை என்று சொன்னால், அது மக்களுடைய குறையாக இருக்கலாமே தவிர, ஆட்சியினுடைய குறையாக இருக்க முடியாது, மக்களும் பணம் புரளுகின்ற நேரத்தில் அதை வாங்குவார்கள். பணம் இல்லாத நேரத்தில் வாங்குவதில்லை. மக்கள் இதை எதிர்க்காத நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி இதை எதிர்ப்பது வருந்தத்தக்கது.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1969 மார்ச் 4]

மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசுகள் தரவேண்டிய கடன் தவணை முறைகளில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களும் இதைப் பற்றிப் பல நேரங்களில் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடன் தவணை முறைகளை ஓரளவு மாற்றினால் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழகம் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். அந்த வகையில் தமிழக அரசாங்கத்தின் கோரிக்கையை டில்லி அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் துணைபுரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வருமானம் பெருகுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு வழி இருக்க வேண்டும். பொறுப்பாக இருக்கிற எதிர்க் கட்சிப் பெரியவர்கள் அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்க நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லலாம். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு விஜயகம் அவர்களும் மற்றவர்களும் அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு எந்தவிதமான ஆலோசனைகளையும் சொல்லாமல் லாட்டரிச் சீட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியே அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நிலையான, செம்மையான, பாரபட்சமற்ற அருமையான அரசு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு நாம் கை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், கட்சி மாறுபாடுகளைக் கவனிக்காமல், தமிழகத்தின் நிதி நிலைமைகளை அனுசரித்துப் போடப்படும் திட்டங்களுக்கும், இந்த அரசு செய்ய விரும்பும் எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் எதிர்க் கட்சி வரிசையினர் நல்ல முறையில் ஆதரவைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

இன்று காலை இந்து பத்திரிகையில் ஒரு தலையங்கத்தைப் பார்த்தேன். அதிலே ஆந்திர முதலமைச்சர் படுகின்ற அவஸ்தையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழகத்தைப் போன்றே பல்வேறு மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசிடம் இருந்து பணம் பெறுவதற்குப் போராடத் துவங்கிவிட்டார்கள். அகில இந்தியாவில் இருக்கின்ற பொருளாதார மந்தத்தையும், நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதாரத் தடங்கலையும், மனதில் வைத்துத்தான் மாகாண அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையை மதிப்பிட வேண்டும். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது நம்முடைய நிதியமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற வரவு-செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்கது. துண்டு விழுந்திருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்ல வேளையாக சிறு துண்டுதான் விழுந்திருக்கிறது. பெரிய வேட்டியாகத் துண்டுவிழவில்லை. நம்மைவிடப் பெரிய மாநிலமான ஆந்திரத்தில் கூட 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இந்த வகையில் எல்லாம் பார்க்கும்போது நம்முடைய தமிழக அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத் தக்க ஒன்று என்று கூறி என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு கே. சகாதேவக் கண்டர் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் எதையும் காணவில்லை, பி.யு.சி-க்கு இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைக் காணப் பெற்றுள்ளோம். இது மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒன்றாகும். இருப்பினும் இந்த பட்ஜெட் 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இதைப் பூர்த்தி செய்ய மீண்டும் வரிகளை விதிக்கலாம் என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அல்லது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிடலாம் என்ற சந்தேகமும் இருக்கிறது.

தற்போது வட ஆற்காடு மாவட்டம் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. மக்கள் பட்டினியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையும், குடி தண்ணீர் கூட இல்லாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்தி ஒதுக்கியுள்ள தொகைகளில் மாவட்டக் கலெக்டர் ஒவ்வொரு யூனியன் வாரியாகப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்.

1969 மார்ச் 4] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

அந்த வகையில் செங்கம் தாலுகாவில் உள்ள மூன்று யூனியன்களுக்கு எவ்வித பணமும் ஒதுக்கப்படவில்லை. செங்கம் தாலுகாவில் சாத்தனூர் அணைப் பகுதியில் 4,000 ஏக்கர் நிலங்கள்தான் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்கள் எல்லாம் வறண்ட நிலையில், குடி தண்ணீருக்குக் கூடக் கஷ்டப் படுகின்ற நிலையில், ஆடு, மாடுகளுக்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தத் தாலுக்கா புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தானிப்பாடி என்ற கிராமம் 5,000 ஜனத் தெரகை உள்ள கிராமம். அங்கு தண்ணீர் இல்லாமல் ஒரு மைல் தூரம் சுற்றளவுக்குத் சென்று கிணற்றிலே போரிங் போட்டுத் தண்ணீர் கொண்டுவரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தானிப்பாடி வட்டத்தில் 1966-ம் ஆண்டில் புயல் மழையினால் சேதப்பட்ட அணைப் பகுதிகளைப் புதுப்பிக்கவேண்டுமென்பதற்காக எஸ்டி மேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு 1967-ம் ஆண்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் 1967-ம் ஆண்டிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. 1968-லும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை, 1969-ம் ஆண்டிலும் அதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன், அதற்கு அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிரனூர் ஏரித் திட்டமும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பெருமணம் என்ற கிராமத்தில் சினீயைன்குளம் என்ற ஏரித் திட்டமும் எஸ்டி மேட் தயார் செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, நல்ல சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு எஸ்டிமேட் தயாரித்து அனுப்பப்படும் நாள்து தேதி வரையில் அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக என்னுடைய தொகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள வேலைகள் எல்லாம் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் 1966-ம் ஆண்டில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட கட்டத்தைப் புதுப்பிப்பதற்காக 10,000 ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து, டெண்டர்கள் கோரப்பட்டு, டேவணித் தொகை வாங்கப்படும் கூட, வேலை தொடங்கப்படவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்காக ஒதுக்கிவிட்ட பணம் தீர்ந்தவிட்டது என்று கூறி, அந்தக் கட்டத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் பழுது பார்க்கலாம், புதுப்பிக்க வேண்டிய தில்லை என்று உத்திரவு அனுப்பிவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அவல நிலையை என்னவென்று சொல்லுவது? காங்கிரஸ்காரன் என்ற கராணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் பாரபட்சத்தைக் காட்டுகிறது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

1966-ம் ஆண்டில் திருவண்ணாமலை-தண்டாரம்பேட்டை ரோட்டில் 6-வது மைலில் கரிப்பூர் ரோடு வேலை செய்யப்பட்டது. மூன்று மைல் தூரம் போட வேண்டிய ரோடு இரண்டு மைலோடு நின்றதுவிட்டது. அதைப் பற்றி 1967-ம் ஆண்டிலும், 1968-ம் ஆண்டிலும் பேசியிருக்கிறேன். இந்த 1969-ம் ஆண்டிலும் பேசுகிறேன். அந்த ரோடு மேலும் ஒரு மைல் தூரம் போடப்படாமல் அப்படியே நிறுத்தப்பட்டது குறித்து பொதுப் பணித்துறை அமைச்சருக்கும், மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கும், மக்கள் கொடுத்தேன். அந்த ரோட்டை மேலும் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வேண்டிய விவரங்களை, திட்டங்களைப் பற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர் நேரில் வந்து சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நெடுஞ்சாலைத் துறையில் டி.இ.-யிடம் இருந்து ஒரு உத்திரவு வந்தது. அதற்கு வேண்டிய விவரங்களை எல்லாம் எழுதி அனுப்பினேன். பிறகு, அதற்கு வேண்டிய நிலத்தைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். அந்த நிலத்தைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வாங்கிக்கொடுத்தால் அந்த ரோடையும் போடலாம் என்று கூறினார்கள். இது போகாத ஊருக்கு வழி சொல்லும் கதையாக இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே வேலையை எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் சொல்லவில்லை. அங்கே நிலம் கிடைக்காமல் இருக்கும்போது எப்படி வேலையைத் தொடங்கினார்கள். அதற்கு வேண்டிய முழு நிலத்தையும் வாங்கிக்கொண்டுதானே வேலையைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும்.

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

[1969 மார்ச் 4]

டம். பாக்கி இருக் ம் ஒரு மைல் தூர ரோட்டைப் போடுவதற்கு நிலத்தை வாங்கிக்கொடு என்று சட்டமன்ற உறுப்பினரிடக் கேட்பது வேடிக்கையான விஷயமாகும்.

திருவண்ணாமலையில் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டும் கட்டுவதற்காக 3,000 ரூபாய் பில் போடப்பட்டது.

1966-ல் பில் வாங்கி பேஸ்மெண்ட் போட்டும் 1969-ம் ஆண்டு வரை அந்த வேலை பூர்த்தியாகவில்லை. இதுகுறித்து ஆணையர் அவர்களுக்கும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறேன். மூன்று வருடங்களாக செய்துவிடப் பட்ட வேலை இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. நாரையூருக்கு என்று ஒரு ரோடு போடப்பட்டது. அந்த வேலையும் இன்னும் பூர்த்தி அடையவில்லை. என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த வேலையும் ஆரம்பிக்கப் பட்டு முடிக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அவை பூர்த்தியாக் வில்லை. அதோடு புதிதாக ஒரு வேலையும் செய்யப்படவில்லை என்று குற்றச்சாட்டை நான் இங்கு சமர்ப்பிக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் தொகுதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தொகுதி, வேறு கட்சிக்காரர்களின் தொகுதி என்ற மனப்பான்மை சர்க்காருக்கு இல்லாமல் எந்த எந்த வேலைகள் எங்கெங்கு ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமோ, அவைகளை ஆரம்பித்து பூர்த்தி செய்து வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாரஸ்ட் பற்றி சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். பாரஸ்ட் இலாகாவைச் சேர்ந்த இடங்களில், குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு, திருப்பத்தூர் சரகத்தைச் சேர்ந்த வசைமலை, நத்தம்பள்ளி போன்ற மிடங்களில் மாங்கள் திருட்டுத்தனமாக வெட்டப்பட்டு லாரி லாரியாகச் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி எனக்கு புகார் வந்தது. ஆகவே அதைப்பற்றி நான் ஃபாரஸ்ட் அதிகாரியிடம் ரிப்போர்ட் செய்தேன். அவர் என் கிராமத்திற்கு வந்து இங்குள்ளவர்கள் அதிகாரிகள் இல்லையா, அவர்களை விட்டு என்னிடம் என் ரிப்போர்ட் செய்தாய் என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன். இங்குள்ளவர்கள் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் தங்களுக்கு எழுதினேன் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், சரி பரவாயில்லை, மாங்களை எங்கே வெட்டு கிறார்கள் என்று காண்பிக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், நல்ல வேடிக்கையாக இருக்கிறதே, எனக்கு வந்த புகாரினமேல் நான் உங்களுக்கு ரிப்போர்ட் செய்தேன். எந்த இடம் என்பது பற்றி யெல்லாம் அந்த ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சென்றால் உங்களுக்குத் தெரியும், போய் பாருங்கள். அப்படி உங்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால், அப்படி ஒன்றும் தெரியவில்லை என்று விட்டுச் செல்லுங்கள். என்னையே அந்த இடத்தைக் காட்சி சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். மிரட்டுகிற தன்மையில் அவர் என்னைக் கேட்டார். பிறகு ரிக்கார்ட் பூர்வமாக எழுதியனுப்பினார் கள். குறிப்பிட்ட இடங்களை நீங்கள் காட்டவில்லை, ஒரு வாரத்திற்குள் அதைக் காட்ட வேண்டும், வெட்டப்பட்ட ஊர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட நபர்களையும் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால் உன்னுடைய ரிப் போர்ட் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் போவதில்லை என்று திட்டவாட்டமாக பதில் அனுப்பியுள்ளார்கள். அந்தக் குறிப்பைக் கூட நாளைக் காலையில் நான் இங்கே சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். எந்த விதமான திட்டங்களை நடத்தினாலும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக பதில்கள் அனுப்புவது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கொள்முதல். சர்க்கார் கொள்முதல் விலை உயர்த்தப் பட வேண்டும். கொள்முதல் செய்யும்போது பலவித கெடுபிடிகள் நடக் கின்றன. அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ அதிகாரிகள் எப்படி யாவது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சாதாரண விவசாயிகள் இரண்டு மூட்டை நெல்லை வைத்திருந்தாலும் அவர்களை வற்புறுத்தி, மிரட்டி அதைப் பிடுங்கிக் கொண்டு செல்வதை

1969 மார்ச் 4] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

நானே என் கிராமத்தில் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கொள்முதல் செய்யும்போது விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனக்குச் சொந்தமான நெல்லை மெஷினுக்குக் கொண்டு போய் அறைக்க வேண்டும் என்றால் கிராம அதிகாரியிடம் சென்று, மூட்டைகளை எண்ணிக் கொடுத்து, கையெழுத்து போட்டு, அதற்கு பெர்மிட் கொடுத்த பின்புதான் நெல்லை அறைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்தார்கள். மெஷினில் அறைத்துவிட்டு திரும்பக் கொண்டு வந்து அரிசியை அதிகாரிகளிடம் காண்பித்து, இதைக் கொண்டு வந்து விட்டேன், பாருங்கள் என்று காண்பித்த பின்னர்தான் அதை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றும் இப்படிப் பல தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தார்கள். தான் சாப்பிடுவதற்காக அறைக்கக் கொண்டு போகும் நெல்லை கிராம அதிகாரியிடம் காண்பிப்பதற்காக கிராம அதிகாரிகளின் வீட்டில் காவல் காத்துக் கிடக்கும் நிலை ஏற்பட்டால், இதை விட வேறு என்ன துரோகம் இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட வேண்டும். உணவிற்காக கொண்டு செல்வதை யாரும் தடுத்து நிறுத்தக் கூடாது. பெர்மிட் என்று வழங்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இந்த ஆண்டு பஞ்சத்தால் திண்டாடுகிற வட ஆர்க்காடு முழுவதிலும் எந்தத் தானியம் எங்கு செல்ல வேண்டுமென்றாலும், அதற்கு வேண்டிய அனுமதிகளைத் தாராளமாக வழங்க வேண்டும். கட்டுப்பாடுகளை எடுத்துவிட வேண்டும். ஒன்றும்பட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் இனி நடக்காமல் சர்க்கார் கண்டிப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் தமிழ்நாட்டில் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. குறிப்பாக என் தொகுதியில் பழையனூரில் 66ம் ஆண்டு காந்திஜி நூற்றாண்டு மண்டபம் என்று ஒன்றைக் கட்டினார்கள். அந்த வேலை பூர்த்தியாகும்போது தி.மு.க. வினரால் அது தூள் தூளாக்கப் பட்டது, என்பதைத் தான் இங்கு குறிப்பிடுவதற்கு விரும்புகிறேன். இப்படிப் பட்ட வன்முறைச் செயல்கள் நடக்கும்போது தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இ. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, எனது இருதயக் கோவிலில் தெய்வமாக நான் வணங்கி வந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இன்று இந்த மாமன்றத்தில் இல்லாவிட்டாலும் தற்போது அவரை அடக்கம் செய்த திக்கை நோக்கி என் வணக்கத்தை தரிவித்துக் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இம் மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையை நான் உளமார், மனமார் வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன். இன்றையதினம் நாம் மட்டுமல்ல, நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களும் ஏழை, எளிய, நடுத்தர மக்கள் அனைவரும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறார்கள். பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது, இது துண்டு விழுந்த பட்டுஜட்டானே என்று அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இதுவரையில் ஆட்சி புரியும் பல்வேறு மாநிலங்களில் கூட துண்டு விழும் பட்டுஜட்டைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் இங்கு துண்டுவிழும் பட்டுஜட் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும் கூட, புது வரிகள் ஏதும் இல்லாத செய்தியைக் கேட்டு நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பாராட்டுகிறார்கள், போற்றுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் மத்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், ஏழை எளியவர்களின் முதலெலும்பை முறிக்கக்கூடிய வரிகள் அங்கு காணப்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு மத்திய அரசால் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை இன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே கருங்கிரஸ் ஆளுகிற மத்திய அரசிலும், பல்வேறு மாநிலங்களிலும்

[திரு இ. ரமச்சாமி]

[1969 மார்ச் 4]

துண்டு விழும் பட்ஜெட்ளும், வரிப் பளுவும்தான் காணப்படுகின்றன. இந்நிலையில் ஏழை எளியவர்கள் பாராட்டுகிற இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்து இதில் என்ன இருக்கிறது, துண்டு விழுந்த பட்ஜெட்டானே என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசுகிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து இந்த மன்றத்தில் வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையையோ அல்லது இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளை குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் என்னுதான் பாராட்டினார்கள்? எந்த நல்ல காரியமாக யிருந்தாலும் சரி குற்றங்களுகளைக் கூறுவதுதான் காங்கிரஸ்காரர்களின் பழக்கமாகப் போய்விட்டது. இருந்தபோதிலும் நாட்டு மக்கள் பாராட்டுகிற விதத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்காக நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி ஏன் தொகுதியில் உள்ள ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் 1947ல் இருந்து 1967 வரையில் தமிழ்நாட்டின், தமிழ்நாட்டு அரசின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்கள்.

என் தொகுதியாகிய வால்பாறைத் தொகுதியில் முடிஸ் என்ற இடத்தில் ஒரு உயர்தரப் பள்ளி 16 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. 16 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்றுலும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சொந்தமான நிலமோ அல்லது கட்டடமோ கிடையாது. கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கோவிலில் தான் அந்த உயர்தரப் பள்ளி நடந்து கொண்டு வந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால், நான் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்த குறையை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைச் சந்தித்துக் கூறியபோது வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாக வாக்குறுதி தந்தார்கள். அதன்மேல், நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு, தோட்ட நிர்வாகியிடம் 5 ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு அந்த இடம் இன்றையத்தினம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில் அந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக கல்வித்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இருபதாண்டு காலமாக அந்தப் பள்ளியை நடத்த போதிய நிலமும், கட்டடம் இல்லாத ஒரு குறையைப் போக்க காங்கிரஸ் கட்சியால் முடியவில்லை, இரண்டாண்டு காலத்திற்குள் அந்தக் குறை நீங்கி 5 ஏக்கர் நிலம் அந்தப் பள்ளிக்குக் கிடைக்கவும், கட்டடம் கட்டக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியும் தந்திருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள். எனவே, அந்த அளவுக்குக் குறுகிய காலத்திற்குள் இத்தகைய காரியத்தைச் சாதித்து இருக்கிறார்கள். மேலும், அந்த வேலை முற்றுப்பெற்று உடனடியாகப் பள்ளிக் கட்டடம் உருவாவதற்கான ஆக்கப் பூர்வமான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் நான் பணிவன்போடு வேண்டி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வால்பாறை பகுதியானது தோட்டப் பகுதி. தேயிலை, காப்பி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பகுதி. பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்தும், பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்தும் மக்கள் அங்கே குடியேறி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஊருக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், அவர்கள் போக வேண்டிய ஊருக்கு பஸ் வசதி கிடையாது. ஒரு தனியார் பஸ் மட்டும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் தங்களுடைய சொந்த ஊருக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றாலோ அல்லது சொந்த ஊரிலிருந்து அவர்கள் வாழும் மலைக்கு வருவது என்றாலோ மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறை பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், விரைவாக அந்த வால்பாறை பகுதிக்கு, பல்வேறு மாவட்டங்களின் அடிப்படையில் என்று இல்லாவிட்டாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களிலிருந்து பஸ் போக்குவரத்து ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. இ. இராமசாமி]

அடுத்தபடியாக, பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது, அது முடியும் தருவாயிலிருக்கிறது. நீராறு என்ற இடத்தில் உள்ள திட்டம் நிறைவேறினால்தான் இந்த பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் முற்றிலும் நமக்கு நன்மை தரும் என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் கூறிக்கொள்கிறேன். நீராறைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதில் தமிழக அரசுக்கும், கேரள அரசுக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராக இருந்த நேரத்தில் கேரள முதல்வரோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியிருப்பது மகிழ்ச்சி தரத் தக்கதாக இருக்கிறது என்று சொன்ன அந்த செய்தியைப் பார்த்தோம். இன்று அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மிகவும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள், மிக்க அடீவு உடையவர்கள், எல்லாவற்றையும் திறமையாக முடிக்கத் தக்கவர்கள். அவர்கள் கேரள முதல்வரோடு கலந்து பேசி நீராவியிருந்து பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்த தண்ணீர் நம் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தால் அதனால் மின்சார உற்பத்தி பெருகும், அதேநேரத்தில் இன்று விவசாயத்திற்கு எடுத்திருக்கும் நிலப்பரப்பைவிட அதிகமான நிலப்பரப்பை தண்ணீரை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அந்த நீராறுத்திட்டம் நிறைவேறுவிட்டால் 4 மின்சார நிலையங்களுக்கான போதிய மின்சாரம் கிடைக்காது. இப்போது இருக்கிற அந்த நிலங்களுக்கு நீர் எடுத்துக் கொள்வதை விட பன்மடங்கு தண்ணீர் வசதி அந்த திட்டம் நிறைவேறிவிட்டால் கிடைக்கும். எனவே இது ஒரு நல்ல திட்டம் ஆகையால், நீராறுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கு கேரள முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசி, இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தால் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் சார்பாக, அங்குள்ள மக்களின், விவசாயிகளின் சார்பாக, நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். அந்த மாவட்ட மக்களும் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் தமிழக அரசைப் பாராட்டிப் போற்றுவதோடு நன்றியுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவள்ளப்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் வால்பாறை பகுதி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. அந்தப் பகுதியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு தோட்ட நிர்வாகிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சக தொழிலாளி மரணம் அடைந்தால் கூட, அந்தச் சாவில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்குத் தடை விதிக்கும் அளவிற்குத் தோட்ட நிர்வாகிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சாதகமான முறையில் “ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்” என்று வைத்துக்கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த “ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை”த் திருத்த ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு செய்து அந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குறையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற இந்த வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் கூறிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னால் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன்னால் வைத்திருக்கின்ற இந்த 1969-70-ஆம் வருஷ வரவு-செலவுத் திட்டம் மிகவும் நாளுக்குநாளை முறையிலே அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்று முதலிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தில் புது வரிகள் இல்லை என்பது பாராட்டிற்குரிய விஷயம். அதே நேரத்திலே மேலும் பாராட்டக்கூடிய முறையிலே பி.யு.சி. வகுப்புகளிலே இலவசமாகக் கல்வி கற்கலாம் என்றும், பணி மனைகளிலே வேலை செய்பவர்கள் குடும்பங்களில் கல்யாணம் வரும்பொழுது 4டன் அளிப்பதற்குத் திட்டம் வகுத்து இருப்பதும் இன்னும் மேலும்

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

பாராட்டுதற்கு உரியனவாகின்றன. ஆனால், இங்கே இருக்கின்ற இந்த நல்ல வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பலனை சரியான முறையிலே ஜனங்கள் உணர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால், அது நம்முடைய இராஜ்யத்திலே செய்யும் காரியங்களினாலே மட்டும் முடியாது, மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கின்றவர்களும் முறையாக எண்ணிப்பார்த்து காரியங்களைச் செய்தால்தான் முடியும் என்பதை மத்திய சர்க்காரிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரி அறிவிப்புகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இந்த இராஜ்யத்திலே இருக்கின்ற விவசாயம், விவசாயத்திற்கான நிலங்கள் சம்பந்தமான உரிமைகள், அதிகாரங்கள் இந்த இராஜ்யத்திற்குத் தான் இருக்கின்றன என்று அரசியல் சட்டத்தின் மூலம் நான் கருதுகின்றேன். அப்படியிருக்கின்ற நிலைமையில் அந்த விவசாய நிலங்கள் மீது சொத்துரிமை வரி விதிப்பதாக மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கின்றது. இது ராஜ்ய அரசாங்கத்தினுடைய உரிமையிலே தலையிடுவதாகுமா, இல்லையா என்று அரசியல்வாதிகளும், சட்ட நிபுணர்களும் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலே ஒரு வரியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே உரத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேசம் விவசாயிகளின் தேசம். விவசாயிகளின் மீது எந்தப் பளு ஏற்றப்பட்டாலும் அது நாட்டிலே யிருக்கின்ற எல்லாவிதமான இடங்களிலும் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று இந்த அரசும் சரி, மத்திய அரசும் சரி உணர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட உணர்வுபூர்வமான முறையிலே அந்த வரிகள் விதிக்கப்படவில்லை. அன்னுடைய விளைவாக இந்த இராஜ்யத்திலே இருக்கின்ற அரசு என்ன நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலும், அந்த நல்ல காரியங்கள் ஒளி பெறாமல், நல்ல காரியங்கள் மக்களுடைய உணர்வுகளிலே எடுத்துக் காட்டாக அமையாமல் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே, இந்த நிலையில் இங்கே பேசிய பலபேர்கள் இந்த இராஜ்யத்தைத் தனியாக பிரிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு தோன்றும்படி பேசியதைப் போன்ற தொனி தொனித்தது. ஆனால் அம்மாதிரியான உணர்வைக் கொள்வது இந்த தேசத்தின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல. அத்தகைய உணர்வு எழுகின்ற நேரத்திலே நாம் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய கட்சியான பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி வெகு நாட்களுக்கு முன்னாலே, அதிகாரத்தைப்பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை முன் வைத்தது. இந்தத் தேசத்திலே இருக்கின்ற ராஜ்ய அரசும், மத்திய அரசும் ஒருமுகமாகக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். எந்த அரசு எதைச் செய்தாலும் அது சாதாரண மக்களின் நிலையில்தான் சென்று சேர்கிறது. இம்மாதிரியான நிலையில் அது வேறு, இது வேறு என்று பார்க்கும் ஒரு சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நிலை ஏற்படுவதற்குக் காரணம், பல ராஜ்யங்களில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் வெளியே தள்ளப்பட்டு, கீழே கவிழ்க்கப்பட்டு, மண்ணைக் கவ்விய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பகுதிகளில் தனிக் கட்சி ஆட்சி ஏற்படவில்லை. அங்கே பார்த்தால் ஏதாவது ஒருவிதமான கூட்டு ஏற்படுத்தாதே இருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் காரணமான அந்தந்த ராஜ்யங்களிலே உள்ள உறவுகள் புனர்பரிசீலனை செய்யப்பட்டாக வேண்டும். அந்தந்த ராஜ்யங்களுக்கு உள்ள அதிகாரங்களை மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் நிலை உண்டாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது.

இதுவரையிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள், காங்கிரஸை எதிர்ப்பதற்குக் கொள்ளக் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த துர்பாக்கியமான நிலைமை காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. தெரியாமல் வந்திருக்கிறது என்பது அல்ல, ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதற்காக இந்த நிலைமை வந்திருக்கிறது என்றால், நாம் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், அதிகாரத்தை, பதவியை தங்கள் கையிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சேரக்கூடாத கட்சி-களோடு சேர்ந்து இன்றைக்கு பீகாரிலே ஒரு சர்க்காரை அமைத்திருக்க

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கிராமங்கள் என்பது மிகவும் வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இருபது ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தவர்கள், தங்களுடைய சக்தியை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தாமல், திட்டமிட்ட காரியங்களைச் செய்யாமல் இன்றைக்கு கேவலமான, தவறான காரியங்களுக்கு உதாரணமாக இவர்கள் போய்க் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே இந்த ராஜ்யத்தினுடைய விவசாயிகள், இந்த ராஜ்யத்திலே கொள் முதல் செய்கின்ற நெல்லுக்கு அதிக விலை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காருடைய வரிகளின் மூலம் அதிகமான விலை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அப்படி அதிக விலை அளிப்பது என்று வந்துவிட்டால் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய அரசு, இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு ஒரு நுபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுப்பது என்ற திட்டம் இருக்கிறதே அதை உறுதியாக வேறு பகுதிகளுக்கும் விரிவு படுத்துவோம் என்று இரண்டொரு நாளைக்கு முன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கான செலவு இப்பொழுதே நமக்கு 8 கோடிக்கு மேலாகிறது. இனிமேல், அந்தச் செலவு மிகவும் அதிகமாகும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கே கொள்முதல் நன்றாக இருக்கிறது, அதிகமாக இருக்கிறது. விவசாயத்திலே இரு போக சாகுபடி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லப்பட்டாலும்கூட, அன்றைக்கு எவ்வளவு பேருக்குப் குடும்பக் கார்டு வழங்கப்பட்டதோ, எவ்வளவு பேருக்கு படி அரிசி வழங்கப்பட்டதோ அவர்களுக்கு மட்டும் தான் இன்றைக்கும் வழங்கப்படுகிறது. அது மற்ற பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்படவில்லை. கொடுக்கப்படுகிற அளவும் உயர்த்தப்படவில்லை. எங்கே அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது? அப்படி அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்தால் அந்த அபிவிருத்திப் பொருள் எங்கே இருக்கிறது? அது எப்படி இருக்கின்றது? இந்தக் கேள்விகள் எழுகின்றன. அப்படி நாம் பார்க்கும்போது அங்கங்கே கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு எல்லையிலிருந்து இன்னொரு எல்லைக்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போகக் கூடாது என்று சவுக்க வைத்து பொருள்கள் போவதைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அங்கு இருக்கிற நிலை, நான் கேள்விப்பட்ட வரைக்கும் மிகவும் வேதனை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அங்கங்கே கடத்தல்காரர்கள் லாரி ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதம் அளித்து அங்கங்கே கடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள் என்ற செய்திகள் வந்துள்ளன. அப்படிக் கடத்தல்காரர்கள் அளிக்கின்ற அந்தப் பணத்தை காவல் துறையினரும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் தாசில்தாரும் அவருக்குக் கீழே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பங்குபோட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்று அங்கங்கே இருந்து தகவல்கள் வருகின்றன.

ஆகவே, நாம் என்ன முறைகளைக் கையாளுகிறோம் என்பது அடீல்; அந்த முறைகளை எவ்வளவு நல்ல முறையிலே, சரியான முறையிலே கையாளுகிறோம், எவ்வளவு நல்ல முறையிலே நடத்துகிறோம் என்பதிலே தான் வெற்றி இருக்கிறது. ஒரு சட்டம் போட்டுவிட்டால் அந்தச் சட்டமே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து விடாது. அந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதிலே நம்முடைய அதிகாரிகள், நம்முடைய ஊழியர்கள், மற்றவர்கள் உண்மையானவர்களாக இருக்கிறார்களா, அவர்கள் உண்மையானவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்பது கவனிக்கப்படவேண்டியது அவசியம்.

அதோடுமட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த தற்குப் பின்னால் ஒரு நல்ல நிலையை எதிர்பார்த்தோம். அவர்கள் ஆட்சியில் இலஞ்சம் இல்லாத, ஊழல் இல்லாத, டிக் வேகமாகச் செயல்படுகிற ஒரு நல்ல நிலையை எதிர்பார்த்தோம். அதிலே ஏமாற்றம் அடைந்தோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற மதிப்பிற

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1969 மார்ச் 4]

சூரிய உறுப்பினர்கள்கூட அதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். பல பேர்கள் என்னோடு பேசும்போது புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், அதிகம் செலவு செய்து பம்புசெட்டுகள் வைத்து, அவைகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். ஆனால் மின்சாரம் அளிக்கின்ற காரியத்திலே பல இடங்களிலே இருந்து புகார்கள் வருகின்றன. மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதிலே அங்கங்கே இலஞ்சம் அதிகமாக இருப்பதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு இடத்திலே மின்சார இணைப்புக் கேட்ட நேரத்தில், மின்சாரஇணைப்பு கொடுப்பதற்கு வெகு தூரத்திலே இருக்கிற கம்பங்களை எடுத்து வரவேண்டும், அதற்கு ரூ. 100 வேண்டுமென்று அங்கே இருக்கிற சிப்பந்திகள் கூறினார்கள். அங்குள்ளவர்கள் ரூ. 100 அளித்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் கம்பம் வந்து விட்டது, கம்பிகள் வெகு தூரத்திலே இருக்கின்றன. அதற்கு ரூ. 200 வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்தப் புகார்களை உடனே நான் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். ஆகவே, இம் மாதிரியான புகார்களைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் மின்சார இணைப்புப் பெறுவது மிகவும் காலதாமதமாகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அப்படி மின்சார இணைப்பு விரைவிலே பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையில் மக்கள் பம்பு செட்டுகள் மாற்றத்துவிரவதால், அவர்களுடைய பணம் வட்டி இல்லாமல் தேங்கிக் கிடக்கிற நிலை சில இடங்களிலே இருக்கின்றன. ஆகவே, மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதிலே இப்பொழுது இருக்கிற முறைகளோடு கூட, இலஞ்சம், ஊழல் இல்லாத முறைகளையும் சேர்த்துக் கவனிக்க வேண்டும். நாம் எவ்வளவு காரியங்கள் செய்கிறோம் என்பது அல்ல, அதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்கிறோம், அது எவ்வளவு நேர்மையானதாக, நன்மையானதாக இருக்கிறது, எவ்வளவு ஒழுங்கானதாக இருக்கிறது என்பதைத் தான் கவனிக்க வேண்டும்.

அதே போன்று இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கிற உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதற்காக நாம் கடைப்பிடிக்கின்ற முறைகளோடு தரிசு நிலங்களையும், விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்களாக மாற்றம் செய்ய வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே பலமுறை நான் வற்புறுத்தி இருக்கிறேன். தரிசு நிலங்களையும் சேர்த்து நாம் சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொண்டால் உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படுத்துவதற்கான வழிவகை ஏற்படும்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற குடி நீர்ப் பஞ்சம் மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கிறது. எந்த இடத்திலே பார்த்தாலும் குடி நீர் இல்லை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, குடி நீருக்கு நாம் அதிகப் பணத்தை செலவிட வேண்டிய அவசியம் இந்த நேரத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் கிணற்றிலே இல்லாமல் போவது ஒரு வகை. ஆனால் மேட்டூரிலே விசேஷமான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இரசாயன தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீர் கிணற்று நீரோடு கலந்து விரிவதால் கிணற்று நீர் கெட்டுவிட்டது. அதைப்பற்றி இரண்டு வருடங்களாக முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி அஷமப்பதற்கு எவ்வித ஏற்பாடும் இன்னும் செய்யப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயம்.

அதோடு, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வரி ஒன்று கூட இல்லை யென்று சொன்னார்கள். ஆனாலும் வருங்காலத்திலே வரி போட மாட்டோம் என்ற உறுதி கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே துண்டு விழுந்து தொகையை மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பின்னால் ஈடுகட்ட முடியும்.

1969 மார்ச் 4]

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதிலே ஓரிடத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “..... நிதி வாயில்களைத் திரட்ட ஓரளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இது குறித்து அரசு நாளடைவில் இம் மன்றத்தின் முன் செயற் குறிப்புகளை வைக்கும். இந்த நிதி வாயில்களின் ஒரு பகுதியைக் கிராமப்புறக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வாயிலாகத் திரட்ட முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டுவதற்கு !இப்புதிய” கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வகை செய்கின்றன”..... என்று ஆகவே, கிராமங்களிலிருந்து கடன் பெறுவதற்கும் அப்படிக் கடன் பெற மல் போய்விட்டால் மேலும் வரி போடுவதற்கும் இதிலே வழி செய்யப் பட்டிருக்கிறது, அதுதான் அப்படி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த வருஷத்திலே வரி விதிக்கமாட்டோம் என்ற உறுதி கூற வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதோடுமட்டுமல்ல, மத்திய அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னால் அதை யொட்டி ஈடுசெய்கின்ற அளவுக்கு இதிலே துண்டு விழுகின்ற பணம் வந்தாலும், கூட சமீபத்திலே மூடி இருக்கிற பஞ்சாலகாலிலே விற்பனை வரி நீக்குவது மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பது போன்ற வாக்குறுதிகளை எல்லாம் இந்த அரசு அளித்திருக்கிறது. அம்மாதிரித் துண்டு விழுகிற பணத்தோடு கூட, இந்த ராஜ்யத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கும் பணம் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். விசேஷ நிலைமைகளை சமாளிப்பதற்கும் பணம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்படி இந்த வருஷத்திலே இருக்கிற நிலைமைகளைச் சமாளிப்பது என்று சொன்னால் இப்பொழுது போட்டிருக்கிற பல அபிவிருத்தி வேலைகளைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கும். இன்றைக்குப் பொது சுகாதாரம், மருத்துவம் இவைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அறிக்கையின் மீது என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கழிஞ்சுர் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்திருக்கும் புதிய அமைச்சரவையின் சார்பில் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று, ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நன்றாகப் படித்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் இதை நமக்கு அளித்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உருவத்திலே மட்டுமல்லாமல் உள்ளத்திலும் அறிஞர் அண்ணாவை ஒத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நிச்சயம் மனமார ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இது எழைகளின் தலையில் சுமையை ஏற்படுத்தாமல் புதிய வரி இல்லாமல் வழக்கம்போல் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினிடம் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு நல்ல வரவு செலவுத் திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது.

இங்கே பேசிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக, அல்லது அரசியலில் அவர்களுக்கு இருக்கிற அவசியத்தின் காரணமாக, இல்லாத குறைபாடுகளைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து, மெத்த சிரமப்பட்டு, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் குறை சொல்லிப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய குற்றச் சாட்டுகளுக்கு ஆதாரம் தராதது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுக்களை வலுவற்றதாகக்கூறிக் கையில், அவர்களாலே முழுதும் நடத்தப்படுகின்ற மத்திய சர்க்கார் பல வரிவிதிதங்களை அறிவித்து பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை டெல்லியில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக எந்த ஒரு பிரச்சினை திராத பிரச்சினையாக இருக்கிறதோ, அந்த உணவுப் பிரச்சினை, இந்த வருஷமும் மத்திய அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம்

[திரு பெ. சீனிவாசன்]

[1969 மார்ச் 4]

திரும் என்ற நம்பிக்கை கொஞ்சம் கூட இல்லை. அதே நேரத்தில் மாநில அரசு தனக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டு, அந்த எல்லைக்குள் நின்று, தன்னால் முடிந்த வரையில், இந்த நாட்டில் நிலவும் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பெரும் பாடுபட்டிருப்பதை நடு நிலைமையில் உள்ளவர்கள் நிச்சயம் பாராட்டுவார்கள்.

இந்திய நாடு ஒரு விவசாய நாடு. இந்த நாட்டினுடைய தேசியத் தொழில் விவசாயம். உலகத்தில் பல்வேறு நாடுகள் பல்வேறு தொழில்களை தேசியத் தொழில்களாகக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால் கடிக்காரம் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிலை தேசியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற சர்சர்லாந்து நாடு வெளி நாடுகளிலிருந்து கடிக்காரம் இறக்குமதி செய்ததாக நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை. பால் பண்ணை வைத்து, பால் எடுத்து, பால் ஏடு உணவுப் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்வதைத் தேசியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற டென்மார்க் நாடு வெளிநாடுகளிலிருந்து பால் உணவு வகைகளை இறக்குமதி செய்ததாக நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆனால், நம்முடைய நாடு, விவசாய நாடு, பரந்த விரிந்த இந்த நாடு, பல் வேறு ஜீவநதிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நாடு, 100க்கு 75 பேர்களுக்கு மேல் விவசாயம் செய்பவர்களைக் கொண்ட நம்முடைய நாடு விவசாயத்தைத் தேசியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், நம்முடைய இந்திய நாட்டினுடைய அரசாங்கம் மிக அதிகமாக இறக்குமதி செய்கின்ற முக்கியமான பொருள் உணவுக் பொருள். நாம் எந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்ய இத்தனை ஆண்டு பாடுபட்டுத் திட்டம் தீட்டினோம், நாம் உற்பத்தி செய்து நம்முடைய தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடிய அந்தப் பொருளை, வெளிநாடுகளிலிருந்து தவறாமல், நியாயமாகவும், ஒழுங்காகவும், கப்பல் கப்பலாக இன்றைக்கு நாம் இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெருமையோடு அடிக்கடி குறிப்பிடுவதைப் போல், அவர் ஒரு விவசாயி. ஒரு விவசாயி எந்தப் பொருளை வேண்டுமானாலும், கடன் வாங்கலாம். பணத்தைக் கடன் வாங்கலாம், வீடு கட்டுவதற்கு மரத்தைக் கடன் வாங்கலாம், எரு கடன் வாங்கலாம், ஆனால் ஒரு விவசாயி என்றைக்குத் தானியத்தைக் கடன் வாங்க ஆரம்பிக்கின்றானோ தானியத்தை வெளி மார்க்கெட்டில் ஒரு விவசாயி வாங்க ஆரம்பிக்கின்றானோ, அன்றைக்கு அந்த விவசாயி வீட்டில் தரித்திரம் குடியேறும் என்று கிராமத்திலுள்ளவர்கள் சொல்வார்கள். நமது நாடு விவசாய நாடு. விவசாயிகளை அதிகமாகக் கொண்ட நம் இந்திய நாட்டில் நாம் பழக்கமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருளை இன்னும் வெளியிலிருந்து விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த மாநிலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை நிலைமை நிலவுகிறது. அதாவது, இந்த ஆண்டு எதிர்பாராமல் ஏற்பட்டிருக்கும் இயற்கையின் வறட்சி காரணமாக, நமக்கு ஒரு சவாலாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற பஞ்ச நிலைமையை அகற்றுவதற்கு, மாநில அரசுடன் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்று நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டின் விவசாயப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சர். சி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு அருமையான திட்டத்தைத் தந்தார். இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை ஆறுகளையும், அதிலும் குறிப்பாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து, ஏராளமான பொருள் நஷ்டத்தை விளைவிக்கும் பிரம்மபுத்திரா, கங்கை போன்ற பெரிய நதிகளுடன் தென்னாட்டில் இருக்கிற நதிகளை இணைத்து, அகில இந்தியாவிலும் ஓடுகின்ற நதிகள் அத்தனைக்கும் ஒரு தொடர்பு, “லிங்க” உண்டாக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர் அறிவித்த அந்த யோசனையை நிரந்தரமாகத் தீவிரமாக சிந்திக்கவில்லை. காங்கிரஸ் கையில் இருக்கிற மத்திய சர்க்கார் இந்த நாட்டைப் பிடித்த சாபக்கேடாகப் பல ஆண்டுகளாக இந்த விஷயத்தை சிந்திக்காமல், இந்த நாட்டினுடைய தேசியத் தொழிலை எந்தெந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்று அவர்கள்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

சிற்தனையில் இறங்காமல் புதிய சுமைகளை விவசாயிகளின் தலையிலே ஏற்ற முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் எந்த அளவுக்கு அக்கரை இல்லாத தன்மை இருக்கிறது என்பது, இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உரங்களுக்கு வரிபோட்டிருப்பதாலும், மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு வரி போட்டிருப்பதாலும் நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த மாகாண சர்க்கார், தி.மு.க. அரசு, விவசாயிகள் பற்றியும், உணவு உற்பத்தி பற்றியும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அக்கரையை தமிழ் நாட்டு மக்கள், குறிப்பாக விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள்.

என்னுடைய மாவட்டம் வழக்கமாக வரட்சிக்குப் பெயர்ப்போன, இயற்கையின் சாபக் கோடாக உள்ள மாவட்டமாக இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடுமையான வரட்சி நிலைமை நிலவுகிறது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் வரண்டு கிடக்கிறது. தமிழகத்தின் தானியக் களஞ்சியம் என்று சொல்லக்கூடிய தஞ்சை இன்றைக்குத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், பல ஆண்டுகளாக பற்றாக்குறை மாவட்டமாக, வெளி மாவட்டங்களை எதிர்பார்த்து தனது உணவு தானியத் தேவையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பஞ்ச நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நாம் உண்டியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கே இந்த ஆண்டு மிகக் கடுமையான வரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கால்நடைகள் அத்தனையும் மாவட்டத்தைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூடிய விரைவிலே அங்கே குடியிருக்கிற மக்கள்கூட வெளியிடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் வரட்சியை நீக்க பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு சாத்தூர் வட்டத்தில் ஏறத்தாழ ரூ. 13 லட்சம் செலவில் சங்காந்தம் என்ற இடத்தில் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கான திட்டத்தை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை அனுமதித்ததற்காக அரசாங்கத்திற்கு, குறிப்பாக மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களுக்கு, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சாத்தூர் வட்டத்து மக்கள் என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடக்க வேலை ஆரம்பிப்பதற்கான ஒரு பட்டியலில் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மேற்கு முனையில் இருக்கிற பிளவுக்கால் திட்டம் என்ற திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு, அதை நம்முடைய அரசாங்கம் பெரு முயற்சி எடுத்து நிறைவேற்றி வருவதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலும் கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து தண்ணீர் வருவதற்கு நம்முடைய மாநில அரசு ஏற்பாடு செய்தால், மேற்கே இருந்து கிழக்கே சமுத்திரக் கரை வரையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் நீர்ப்பாசனத் தேவையை நிச்சயம் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை பொறியியல் வல்லுநர்கள் பல ஆண்டுகளாகத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஏறத்தாழ 10, 15 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பல பெரியவர்கள் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கியிருந்து எவ்வளவோ வற்புறுத்திச் சொல்லியும் கூட எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி முன்னால் இருந்த அரசுக்கு அக்கரை இல்லாத காரணத்தினாலோ என்னவோ, இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நான் மீண்டும் வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வளப்பத்தை உருவாக்காதவரை, தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற அத்தனை மாவட்டங்களிலும் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட்டாலும், உபரி உற்பத்தி ஏற்பட்டாலும், அந்த அளவு அதிக உற்பத்தி உணவு முழுவதையும் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் வரட்சி விழுங்கிவிடும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் புதிய முறைகளை வகுத்து, விவசாயத்தை விருத்தி செய்து விட்டால், தமிழ் நாட்டினுடைய பஞ்சம் அடியோடு அகன்றுவிடும்.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1969 மார்ச் 4]

இன்றைக்கு இந்த மாவட்டத்தில் பல்வேறு தொழில்கள் உருவாகக் கூடிய சூழ்நிலைகள் தோன்றியிருக்கின்றன. ஆலங்குளத்தில் சாத்தூர் வட்டத்தில் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் ஆரம்பித்திருக்கும் சிமெண்டு தொழிற்சாலையில் மிகவும் பிருமமாண்டமான வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு நிலம் கொடுத்த ஏழை விவசாயிகள் இன்றுவரையில் வேலை வாய்ப்பை இழந்திருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளில் சில பேர் பக்கத்தில் உள்ள ராஜாபாளையத்தில் இருக்கும் பணக்காரர்கள் சூழ்ச்சிக்கு ஆள்பட்டு, வேலைக்கு ஆள் எடுக்கிறபொழுது, அங்கு இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு, நிலத்தை இழந்த விவசாயிகளுக்கு முதல் இடம் தராமல் அவர்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் இந்த நிலைமையை தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முதல் சலுகை கொடுத்து அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வர்களுக்கு, குறிப்பாக நிலத்தை இழந்த விவசாயிகளுக்கு, வேலை வாய்ப்பைத் தரவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இராமனாதபுரம் கட்டுக்கரையிலிருந்து கேரள எல்லைவரை இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர் ஆட்சிக் காலத்தில் பக்கத்திலுள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் துண்டு விழுந்த ஒரு பகுதி, பக்கத்திலுள்ள புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை ஒட்டியுள்ள ஒரு பகுதி, இப்படித் துண்டு துண்டாக பல நிலங்கள் ஒன்று சேர்ந்தது ராமனாதபுரம் மாவட்டம், அது மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. அருள் கூர்ந்து தமிழக அரசாங்கம் அதை இரண்டாகப் பிரித்தால், நிர்வாகம் கொஞ்சம் வேகமாக இருக்கும். நிர்வாகம் இன்னும் கொஞ்சம் சீராக இருக்கும், பிரச்சினைகள் இரண்டாக ஓடியும் மிக விரைவில் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழியாக இருக்கும். அதை அருள்கூர்ந்து நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளைப் பற்றிக் கவலைப் படவில்லை. குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்றும் குறை கூறினார்கள். இது மக்கள் அரசாங்கம், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் உச்சரிக்கும் வார்த்தை ஒவ்வொன்றும், எடுக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளும், ஏழை எளிய மக்களின் நலனை உத்தேசித்துத் தான் இருக்கிறது என்பதை உறுதியோடு தெரிவிப்பேன். உறுப்பினர் திரு. மாட்டின் அவர்கள் பேசும்போது, அண்ணாவின் பாதையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம், அமைச்சரவை, அமைய வில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார் அவர்களை அமைச்சரவையில் சேர்த்திருப்பதை, விவாதத்திற்கு தேவையற்ற ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. ஆதித்தனார், அரசியலில் இருக்கிறவர். அவரை அமைச்சரவையில் சேர்த்ததில் என்ன குறை? வேறு துறையில் இருப்பவரை விலக்கு வாங்கி வந்து சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், காங்கிரஸ் பதவியில் இருக்கும் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி சபையில் எத்தனை சர்க்கஸ் வேலை நடந்திருக்கிறது? அரசியல் கட்சி எதையுமே சேராத, அரசியலையே அடியோடு அறியாத வர்கள் அரசியல் சமுதாயத்திற்கே தேவையில்லை என்று கருதுபவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை விட இன்னும் பரிதாபமானது, வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்து, காங்கிரஸ் கட்சி, தேசியக் கனலை உருவாக்கி, காந்தியார் அன்னியப் பொருள்களை பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்றும், அவற்றை நெருப்புக்கு இரையாக்கிய நேரத்திலும், அந்த வகையில் நாட்டின் வெறுப்புணர்ச்சியைப் காட்டிய நேரத்தில், வெள்ளைக்காரன் பொருள்களுக்கு மொத்த விற்பனைக்காரராக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களை அமைச்சரவையில் சேர்த்துக்கொண்டது எந்த அரசியல் நாகரீகத்தைச் சேர்ந்தது என்று தெரியவில்லை. இப்படிப் பட்டியலை அடுக்கிக் கொண்டே போனால், புதிய அமைச்சருடைய பேலிக் குவாலிபிகேஷன், அடிப்படையிலே தகுதியைப் சார்க்கும்போது, அப்படிப்பட்ட தகுதியே வேண்டாம், அதோடு அவர்

1969 மார்ச் 4]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

கனக்கும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் சம்பந்தமே இருக்கக் கூடாது என்று உறுவாக்கியது போல தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, திரு. ஆதித்தனார் அமைச்சரவையில் சேர்த்ததில் தவறு என்ன? ஆதித்தனார், எங்கள் கட்சியில் இருப்பவர், அதைப்பற்றி குறைகூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏதோ தன்னுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்பு காரணமாகச் சொல்லுகிறார் போலும். அவருடைய பத்திரிகை பலத்தை, காங்கிரஸ் பிரசாரத்திற்கு, அது ஏற்கெனவே மிகப் பலவீனம் அடைந்திருக்கிறது. ஹனமாய் போய்விட்டிருக்கிறது உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலையைக் கொண்டு, அந்தக் கோபத்தை இங்கே அவரை, ஒரு அமைச்சராக இருப்பவரைக் குறை கூறுவது, அதைக் கொண்டு இந்த அரசு அண்ணாவின் பாதையில் செல்ல வில்லை என்று சொல்வது இதெல்லாம் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத விவகாரங்கள்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். அது முதல் அமைச்சர் இஷ்டம். ஆனால், அவர்களே, பிரசாரத்திற்காகத் தான் அவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டோம் என்று சொல்வதில் மிக்க சந்தேகம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் சொன்னது, அவர்களுடைய பத்திரிகையை உங்கள் கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு பயன் படுத்தவில்லை, அதைக் எதிர்க்க முடியவில்லை என்கிற ஆத்திரத்தில், ஏதாவது காரணத்தைக் கொண்டு அவரைத் தாக்க வேண்டும் என்று, அந்த முயற்சியில் அவர் பணக்காரர் என்பதற்காக அமைச்சரவையில் சேர்த்துக்கொண்டீர்கள் என்கிறீர்கள். அவர்கள் எங்கள் கட்சிக்காகப் பாடுபட்டிருக்கிறார் அவர்கள் எங்கள் கட்சி உறுப்பினர். அவர்கள் எங்கள் கட்சிக்காரர். அவரை எங்கள் கட்சி மந்திரசபையில் சேர்த்திருக்கிறது. அது எப்படி அண்ணாவின் பாதைக்கு முரணான பாதையாகும்? இந்தப் புதிய அமைச்சரவையின் வரவுசெலவுத் திட்டம் நாட்டுக்கு நல்லதொரு நம்பிக்கையைத் தந்திருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவையை, எதிர்க்கட்சி மேர்திப் பார்த்தாலும் அதை அசைக்க முடியாது.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எல்லாக் கட்சியிலும் தாவித் தாவி வந்திருப்பவர் என்கிற தனிப்பெரும் சிறப்பும் அவருக்கிருக்கிறது என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவர் அவர்களே, மறைந்த மாவீரர், பேரினார் அண்ணா அவர்களுக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும், நிதி நிலை அறிக்கைபற்றி எனக்குத் தொந்தரவு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஒரு வார காலமாக, கவர்னர் உரை மீது பல விஷயங்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டது. பெரும்பாலும் பேசிய விஷயங்களை எல்லாம், நாகர்கோவில் சம்பந்தப்பட்டதாகத் தான் இருந்தது. பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் ஜெயித்து விட்டார்கள். எப்பேர்ப்பட்ட ஜெயிப்பு, எப்பேர்ப்பட்ட சாமர்த்தியம், எப்பேர்ப்பட்ட வீரர் என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் தோழர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். ஏதோ பம்பாயினே ஜெயித்துவிட்டது போலவும் பேசுகிறார்கள். டெல்லியிலோ, வேறு எங்கோ ஜயித்துவிட்டது போல் பேசுகிறார்கள். உலகத்திலேயே இல்லாத மாதிரி ஜயித்துவிட்டதாகப் பேசுகிறார்கள். காமராஜர் அந்த அளவுக்கு ஜெயிக்கக்கூடியவர்கள். ஜெயிக்க வேண்டியவர்கள் என்பதைப் பார்த்தால், அதைப்பற்றி அதிகமாக விமரிசிக்க வேண்டியது கூட அவசியம் இல்லை என்றுதான் சொல்லுவேன். அவரைக் கேவலப் படுத்த வேண்டுமென்று தான் காங்கிரஸ் தோழர்கள் திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. நஜ்ஜுங்கப்பா கூறுகிறார்கள்; தம்முடைய காங்கிரஸ்

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1969 மார்ச் 4]

தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியம் கூறுகிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் தலைவர் என்று சொல்லவில்லை. இங்கே இவர் மட்டும் பெருந்தலைவர் என்கிறார்கள். பெருந்தலைவர் பேசுகிறார் என்று போடுகிறார்கள். ஏற்காடு இப்படிப் போடுகிறார்கள் என்றே புரியவில்லை. ஒன்றாமே தெரியவில்லை. நிஜநிலைப்பா வருகிறார்கள். ஸி. எஸ். கூடவே வருகிறார்கள். அதோடு பெருந்தலைவர் பேசுகிறார்கள் என்று பெரிய பெரிய எழுத்தில் போடுகிறார்கள். இது என்ன வேடிக்கை என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. இதைத் தான் பேசுகிறார்களே தவிர, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக, சட்ட மன்றத்திற்கு வேண்டிய, நம் முடைய எதிர்காலத்திற்கு வேண்டியவற்றிற்காக திட்ட வட்டமாக ஏதாவது வகுத்துக் கொடுக்கும் நிலையில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்பதை மிக மிக வகுத்தத்தோடு கூறிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் சம்பந்தமாக, ஏற்கெனவே 20 ஆண்டு காலமாக அரசு செலுத்தியவர்கள் தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 2.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் வழங்கி, இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டில் மேலும் 50,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு வழங்க வழங்குவதை வகுத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய சாதனை என்பதைப் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்குள்ள ஆசையெல்லாம் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு, இந்த நாட்டுக்கு நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையையும், இந்த மன்ற உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது அவர்களுடைய கடமை என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே கூட, கடும் பஞ்சம் தமிழகத்தில் உருவாகி இருக்கிறது என்றும், அதைச் சமாளிக்க நம்மிடத்தில் பம்புசெட்டுகள் இருக்கின்றன என்றும், அதன் மூலம் எப்படியும் சமாளித்து விடுவோம் என்றும், உணவுத் தானியங்கள் ஓரளவுக்கு கையிருப்பு இருக்கிறது என்றும், ஓரளவு இறைப்பின் மூலம், உற்பத்தியைப் பெருக்கி இந்த ஆண்டு சமாளித்து விடலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்வேன், இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், 3.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிற நிலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது. இன்னும் இந்த அரசு 3.5 லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்தால், இந்தத் தமிழகத்திற்கு பஞ்சமே வராது. இப்பொழுது இருக்கும் 3.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளோடு இன்னொரு 3.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கும் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது, தமிழகத்தில், இப்பொழுது இருக்கும் பஞ்ச நிலைமாறி மற்ற நாடுகளுக்கும் நாம் உணவு வழங்கும் நிலை ஏற்படும் என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக உணர்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய நிலங்கள் இருக்கின்றன, கிணறுகள் இருக்கின்றன, விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. மின் வாரியத்தில் இப்பொழுதே 7 லட்சம் விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்து, மின் இணைப்புக் கொடுத்தால், உற்பத்தி பெருகும் என்பதைப் புள்ளி விவரம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு, அடுத்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு என்று கொடுப்பதானால், ஆண்டுக்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 25 கோடி செலவாகும். இரண்டு ஆண்டுக்கும் ரூ. 50 கோடி செலவாகலாம். அந்த வகையில் இந்தத் திட்டத்தை போட்டு எப்பாடு பட்டாகிலும், நீங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டால், இந்த அரசுக்கு, இன்றைக்கு இருக்கும் பெருமை என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும் என்கிற என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 4]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

ஆகவே, இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களும், மற்றத்தோழர்
களும் ஒத்துழைத்து மின் வாரியமும், நல்ல திட்டங்களை வகுத்து,
மத்திய அரசிலிருந்தோ அல்லது பிற வழிகளிலோ 50 கோடி ரூபாய்,
கடன் திரட்ட வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
இதைக் குறித்து மின்சார வாரியத் தலைவரிடம் பேசினேன். “பணம்
இல்லை இல்லையென்று சொல்கிறீர்களே, 50 கோடி ரூபாய் சேகரித்துக்
கொடுத்தால் உங்களால் வேலை செய்துவிட முடியுமா என்று கேட்டேன்.
அதற்கு மின்சார வாரியத் தலைவர் அவர்கள், “எங்களிடம் ஆட்கள்
இருக்கிறார்கள். சாமான்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டிலேயோ 50
கோடி ரூபாயும் கொடுத்தால் கூட சமார் இரண்டு லட்சம் பம்பு
செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்து விடுகிறோம்” என்று
சொன்னார்கள். அந்த வகையில் நமது அரசுக்கு எல்லாவித வாய்ப்
பும் வசதியும் இருந்தும் பணத்திற்காக மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எதிர்
பார்க்கும் நிலையில் இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் மிகுந்த
கஷ்டப்படுகிறார்கள். உற்பத்தியாவதைக்கூட தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை
இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்
களும், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதை யெல்லாம்
தீர யோசித்து, தமிழகத்திற்கு நிரந்தரமான நல்லாழ்வை அளிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திற்கு நல்ல பெயரை
தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்
பளித்த கலைவருக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளு
கிறேன்.

பி.ப.
1-80

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. துரைசாமி) : பேரவையின்
நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவற்று, நாளை காலை 9 மணிக்கு
பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றி வைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

ஏதுமில்லை.

பி.ப.
1-32

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS